

B. n.º

2ª Pemeta

Petit Cansoner.

Lema:

Cançons & follies
porten alegries.

(Recullides en la Comarca del Pallars)

Mossen Vicents Bosch
Segona Menció honorífica
Festa de la Música Catalana

Anys III - 1906

Taula

Les tres ninetes	plana 1
Quelques	2
Tres ninetes ni ha d'fransa	4
A la Torre epica	5
Al camp de Barragona	6
Caballero se'n va a Missa	7
La pedreta	8
Lo roman La plometa de perdiu	9
Cullint roses y clavells	10
Cansó del hortolá	11
Bansim, bansam	12
Montanyes de Fornafort	13
Adriana's va a rentar	14
Lo molí dels peccats	16
La vida de les galeries	17
Lo mal comte	18
L' Agneta	20
La preso de Lleyda	21
La flor del clavell	23
Lo criminal	24
L' Antonia	25

<i>Els dallayres</i>	<i>plana 27</i>
<i>La filla de la molinera</i>	<i>28</i>
<i>Lo testament de la ruina</i>	<i>29</i>
<i>Lo príncep de Noronges</i>	<i>x 30</i>
<i>Lo brenar</i>	<i>32</i>
<i>La Roseta</i>	<i>33</i>
<i>Alhorta del meu pare</i>	<i>x 34</i>
<i>Si mi havia un pages</i>	<i>35</i>
<i>Per divertir mes pures</i>	<i>36</i>
<i>El gat entonat</i>	<i>38</i>
<i>Mon pare m'ha casada</i>	<i>39</i>
<i>Adieu clavell morenet</i>	<i>40</i>
<i>La mort</i>	<i>41</i>
<i>Mon pare no tenia</i>	<i>42</i>
<i>A les nou hores de nit</i>	<i>43</i>
<i>A un vell me'n han casada</i>	<i>45</i>
<i>De bon mati'm llevo</i>	<i>46</i>
<i>Que regalada n'es</i>	<i>47</i>
<i>Adieu punteta del sol</i>	<i>48</i>
<i>La cinta daurada</i>	<i>49</i>
<i>Als meus pares feu saber</i>	<i>50</i>
<i>Allà baix al pla</i>	<i>51</i>
<i>Lo pobre pages</i>	<i>52</i>
<i>La filla del Carmesi</i>	<i>53</i>

De la soca 'n surt la rama	plana 55
A vos joveneta	56
Don Lluís de Montella'	57
A la vila de Cervera	59
Allà al pila de S. Martí	61
A Cervera ni ha una vella	62
Margarida	63
Si te'n truquen a la porta	65
Les cerres me l'han mort	67
La Pepa de Clara'	68
La mare m'n regalava	70
Una canço vull cantar	71
Moiporolui	72
Mala està l'enamorada	73
Agna Maria	74
A Paris ni ha una nina	75
Lo mati de Sant Joan	75
Variant del <u>con</u> <u>castador</u>	76
Sant Joseph n'està en cadira	77
Les piques de Cerdanya	78
La Magdalena	79

26-IV-26
Jampou
20-X-26
Barus

- 1 -

Les tres ninetes

Si n'e ren tres les ni netes totes
tres trien un ram ja' res-pon la mes grandeta rosa ver
mella lo meu no tri ga' a un any rosa ver mella rosa ga lan

Si n'eren tres les ninetes
totes tres trien un ram,
ja' n respon la mes grandeta,
rosa vermella,

lo meu no trigará un any,

X rosa vermella,

rosa galan. X

Ja respon la mitjaneta

lo meu no trigará tant

ja respon la petiteta

lo meu no trigará tant.

Ja se'n fa a' la finestreta

z'n veu vindre 'l seu galan

ab una muleta roja

ab dos planges al devant,

promptament salté l'escala

X per equivilin al devant.

- Assi te'n porto les joyes

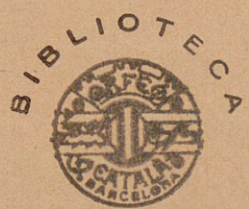
no se si t'agradaran,

no es sabata ni pinela,

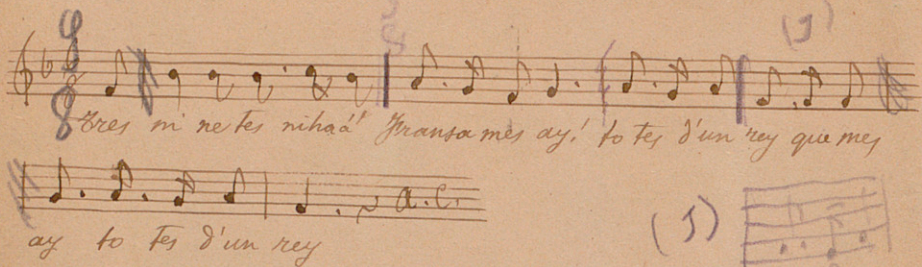
ni satins de valencians

que l'ha feta 'lo rey moro
y no l'han feta 'ls cristians
y m'ha dit que no la portes
sino tres voltes al any,
les festes de Sincogesma
y tambe les de Nadal
y les de Pasqua florida

que son les majors del any.
excepte seneca

4- Tres minetes ni ha a' Fransa. V.

Tres minetes ni ha a' Fransa mes ay! F
totes d'un rey. F que mes ay! F

L'una n'prasse bugada

l'altra l'esten;

l'altra'n cull violetes
pel fill del rey.

Lo fill del rey passeja
sobre pont d'or;

n'agafa una pedreta
li tira al cor

Si t'he fet mal, Marieta,

Ja's curara,

al hort del pare, herbeta
molt bona ni ha

si no's cure ab l'herbeta
d'altres ni ha -

Ja'n gafe l'escopeta

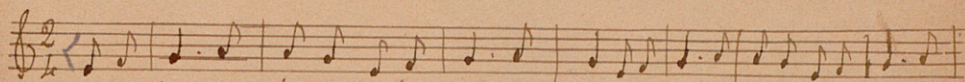
se'n va a' cassar,

sent dalt la montanyeta

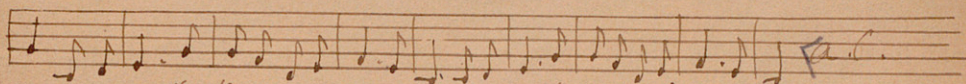
sent toca' d' morts,
la Marieta n' es morta,
Deu la perdo'.

- 3 -

A la torre pica

A la tor re pi ca a la tor re gran si ni ha una Pepa que l' es ti men

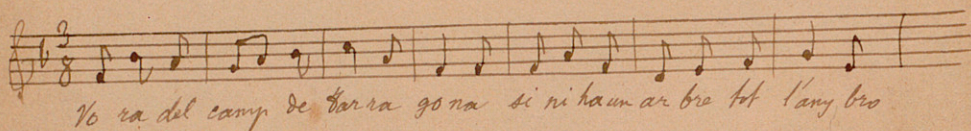
tant de tant que l' es ti men no la ca sa ran bo ni ca la Pepa bo nich es lo ram

A la torre pica - y a la torre gran
si ni ha una Pepa - que l' estimen tant
de tant que l' estimen - no la ca sa ran
Bonica es la Pepa - bonich es lo ram.
Se'n va a la riera - renta l' devantal,
mentres que l' rentava - passe l' seu galan
- ¿Que hi fas aqui, Pepa, - ¿que hi fas aqui tant? -
- Rento les falduilles - tambe l' devantal
per anar bonica - la nit de Nadal. -
L' agafa y la lliga - la munta a cavall
pels carrers de Lleyda - ja'n passe plorant.
- ¿De que plores, Pepa, - de que plores tant? -
- Si's pares ho saben - d'aipo's moriran. -
Si's moren, que's moren, - ja's enterraran,

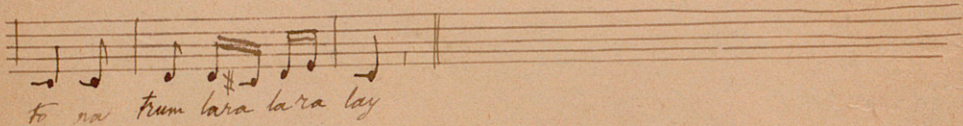
de flors y violes - ja'ls ne potaran,
capellans y monjos - ja'ls enterraran
Mistes y responsos - be'ls en resaran.

-H-

Al camp de Barragona

Vora del camp de Barra gona si ni ha un arbre tot l'any bro

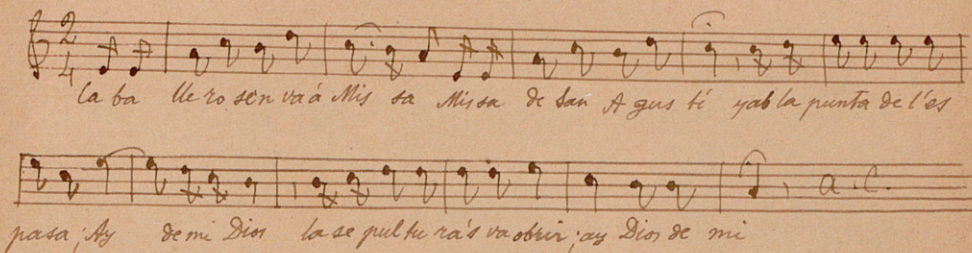

to na trum lara lara lay

Vora del camp - de Barragona
si ni ha un arbre - tot l'any brotona - trum lara lara lay.
Vos me trotau - galan minyona.
Sota del arbre - ni ha una pastora
y un frare blanch - que li sermona.
Tantes li'n diu - l'en fa fellonia.
-s Pue n'hauras fet - falsa y traidora,
que hauràs d'anar - soleta a' Roma? -
-i'om hi anirà - soleta a' Roma,
si un dia plou - y l'altre trona
y 'l'altre'n cau - pedra rodona? -

Caballero se'n va a Missa

V.

Caballero se'n va a Missa - Missa de Sant Agusti
 y ab la punta de l'esprata - ¡ay de mi Dios!
 la sepultura's va obrir - ¡ay Dios de mi!

¿Que busca lo caballero - que busqueu vos per aquí?
 busco la meua senyora - que no l'he vista morir.

Cavallero, casat, casat - no penses ab lo morir
 que l' morir n'es una cosa - que no s' pot pensar ni dir.

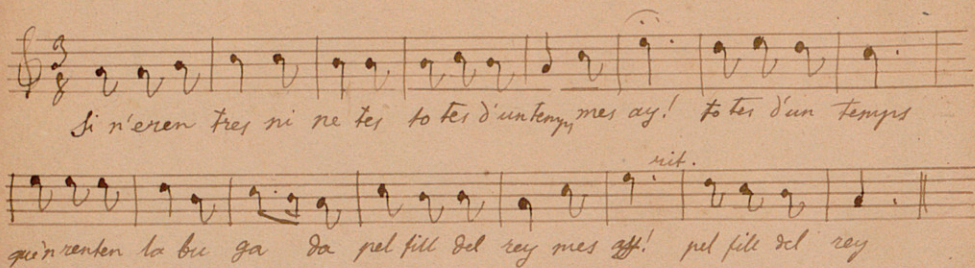
La sortilla d'or que porto - cavaller, vètela aquí
 ne tindras per darla a una altra - a una altra com a mi.

I si'n teniu una filla - posareu li l' nom de mi,
 y quan cridareu a' n' ella - tambe'm cridareu a' mi.

Quan direu lo Sant Rosari - cada vespre y dematí
 ne direu un pare nostre X per l' anima de mi. X

La pedreta.

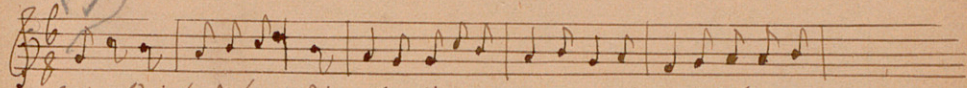

Si n'eren tres ninetes - totes d'un temps mes ai!
 que n'enten la bugada - pel fill del rey mes ai!
 la una la n'entava - l'altra l'apton,
 l'altra n'cull violetes - pel fill del rey,
 y mentres les cullia - passa l'amor
 fira una pedra a l'ayre - toca l'amor.
 - ¡Ay que m'has ben tocada - al miç del cor!
 - No'm diris, amorota - si t'he fet mal?
 - Un poquet y no gayra - morir no'm cal.

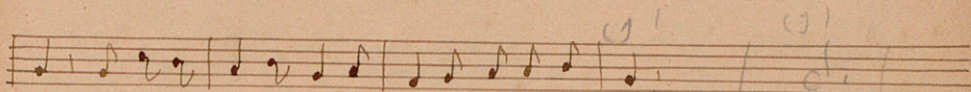
Lo romani.

- 9 -

La plometa de perdin

Que'n vol dris fer de la per di ue ta li arrenca ri a una plo meta del ro ma

ni del ro ma ni me'n faig om bre ta del ro ma ni.

¿Que'n vol dris fer de la per di ue ta?

li arrenca ri a una plometa - del romani'

Del romani' me'n faig ombreta

del romani'.

¿Que'n faris tu de la plometa?

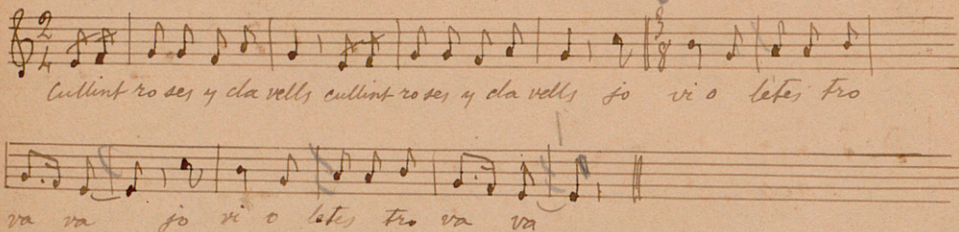
jo n'escriviria una carteta.

¿que'n faris tu de la carteta?

l'enviaria a l'amoreta.

Cullint roses y clavells.

V. 2
6
8

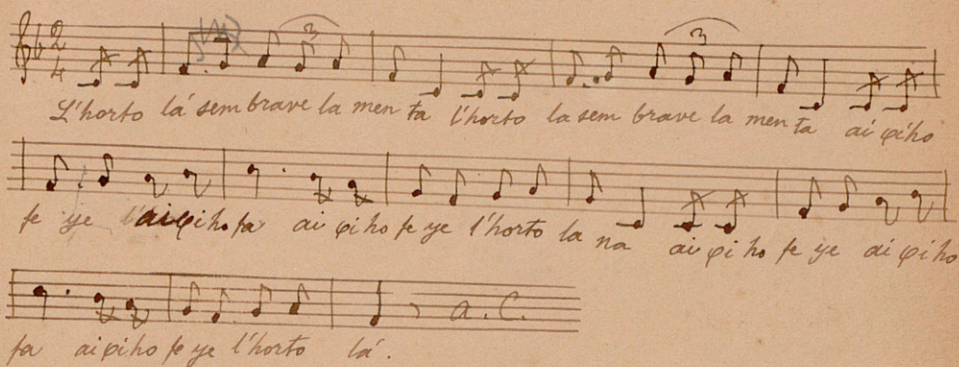
Cullint roses y cla vells, cullint roses y cla vells jo vi o l'etes tro

va va jo vi o l'etes tro va va

Cullint roses y clavells - jo violetes trovava.
 me'n arribe al pensament - mala'n kinch l'enamorada.
 Poso la sella al cavall - y men vaig dret a' sa casa,
 ja n'arribo alli' al carrer - de cavall ne desmuntava
 pujo escales amunt - com si fos amo de casa
 ja n'arribo als peus del llit - preguntó que'n fa la dama,
 ja ho pots veure tu piquet - confessada y combregada.
 - Si aquest mal ne passés avant - enviareume una carta,
 si tu l'envias al dilluns - al dimars ja serà a' casa.
 Ja torno a' agafa' l' cavall - y men vaig dret a' ma casa,
 ja n'arribo a' mitj' camí - y'n sento un toch de campana
 ara si que se m'ha mort - se m'ha mort l'enamorada.
 Torno a' gira' l' cavall - y me'n vaig dret a' sa casa
 ja n'arribo als peus del llit - ja l'en trobo enmortallada.

- 9 -
Cansó del hortolá.

- 11 -

L'horto la sem brave la men ta l'horto la sem brave la men ta ai pi ho
 fe ye l' ai pi ho fa ai pi ho fe ye l'horto la na ai pi ho fe ye ai pi ho
 fa ai pi ho fe ye l'horto la'. a.c.

L'hortolá sembrave la menta

ai pi ho feye, ai pi ho fa
ai pi ho feye l'hortolana
ai pi ho feye, ai pi ho fa
ai pi ho feye l'hortolá.

L'hortolá cavave la menta &

L'hortolá regave la menta ..

l'hortolá segave " "

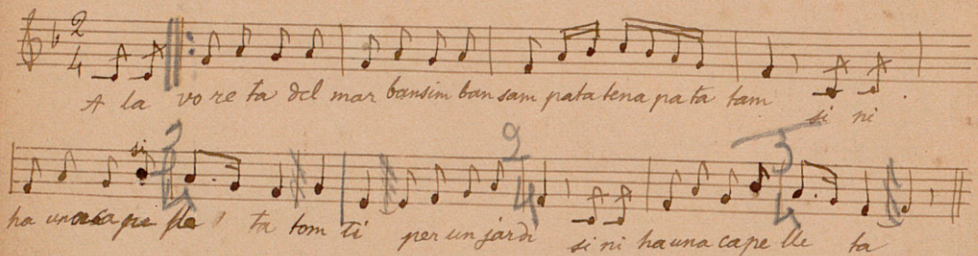
l'hortolá lligave " "

l'hortolá mallave " "

En aquesta cansó, quan son molts a cantar-la, fan com si sem-
 brassen, cavessen, reguessen &

a Obs.

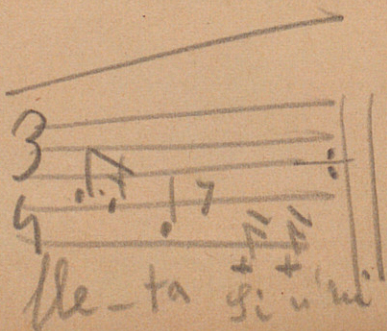
- 10 -
Bansim, bansam.

A la voreta del mar - bansim bansam

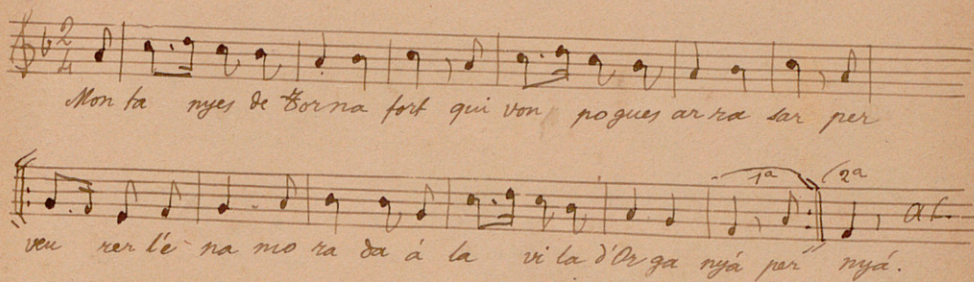
patatena, patatam

si ni ha una capelleta, tom ti per un jardí.
 si ni ha un frare blanch - que ensenyava una donsella
 lo primer mot que li diu - ; donsella, sàheu lo credo?
 jo lo credo prou lo se - lo credo y molt mes del credo.
 La li diu lo frare blanch - donsella; voleu ser meua?
 No per cert lo frare blanch - jo l'amor ne tinc promesa
 i he promesa a' un soldat - de la tropa aragonesa,
 d'ell ne tinc un anell d'or - de les set pedres vermelles,
 d'ell ne tinc un mocador - tot brodat de seda verda,
 d'una cara done l'sol - de l'altra cara una estrella,
 l'altra cara done l'vent - que aixís ho fan les donselles.

- 11 -
Montanyes de Hornafort

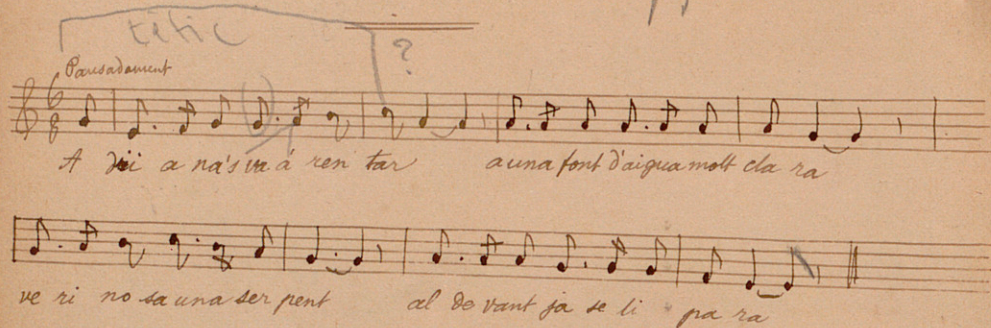
- 13 -

Montanyes de Hornafort
 qui von pogues arrasar
 per veurer l'enamorada
 a la vila d'Organya.
 Ella n'es martinereta
 y a' ompli' lo cance se'n va,
 mentres que'l canter n'omplia
 son galan ne va passar,
 ja li'n done lo bon dia,
 molt mellor li va tornar,
 ja li'n done un pom de roses
 lligades ab tafeta.
 ¡Qui m'ha dat aquestes roses,
 ma muller pogues estar!

[Aquesta canço' ha de ser del vatllin de Sort, ahon hi es la
 montanya de Hornafort, entre Sort y Organya.]

Obs.

Adriana's va a rentar - a una font d'aigua molt clara,
 verinosa una serpent - al devant ja se li plare.
 Aipò son los pecats meus - o' ma vida s'ha acabada.
 - Jo so lo rey encantat - no t'esparter, Adriana.
 La reina desde'l balco' - la traidora ho escoltava
 y un dia que es fora'l rey - gran convit ella n'armava,
 Dels comtes y cavallers - y de tots els Grans d'Espanya.
 Juan eren a mitj' dinar - diu la reina eiper paraules:
 - Les dones d'eiper senyors - totes son riques y honrades,
 menos la del Comte Glors - que es molt rica y deshonrada.
 Juan lo Comte n' sen aipò / ja se'n aipegue de taula,
 promptament mane als criats - que pel camí l'acompanyen,
 quan ere mitjan camí - ven l'esposa que esperave
 y per serli mes placent - son fillot al bras portave.
 - Gran traidora, fuig d'aquí - fuigme d'aquí, gran malbrada,
 que allà a la taula del rey - gran vergonya m'has causada.
 - Ay, Comte, si m vols matar - puigamen dalt de la sala
 que m'agenollare' als peus - de la Verge Immaculada.

- Pera tu no hi ha remey - ton cap la terra demana,
pera fe un present al rey - y ser la reina venjada. -

- Prompte crida son fill gran - perque 'n fes la presentalla.

- Deu lo guard, lo senyor rey - y sa corona reala,
aquí li porto un bell plat - d'unes molt riques mansanes
que son dolces per voste' - y per mi son molt amargues. -

- ¡Qui n'ha fet aquesta mort? qui l'ha fet y l'ha causada. -

- Mon pare 'l Comte l'ha fet - y la reina l'ha causada. -

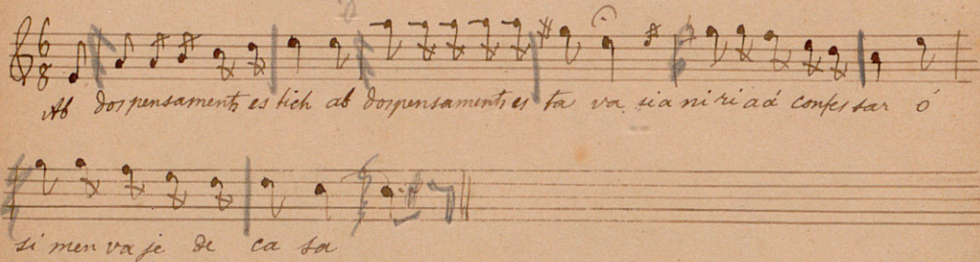
- Al teu pare 'l matarem - y la reina paredada
de l'escala al cap d'avall - pera ser mes despreciada,
y tots quant hi passaran - li escupin a la cara. -

- Ay! no ho fasce lo rey, no - que quedarem desgraciats. -

- No serem desgraciats, no - serem hereus de ma casa.

Lo molí dels pecats.

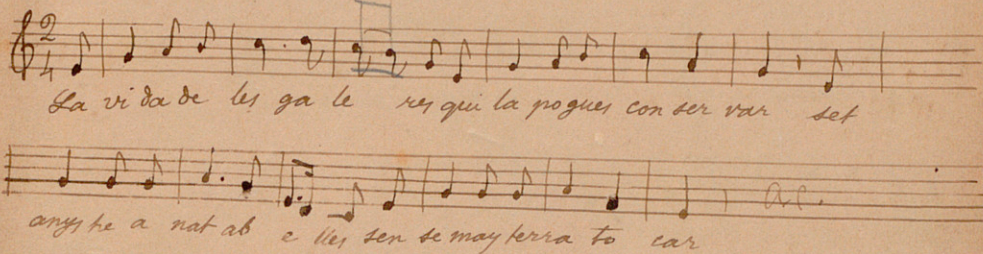
3 milles a 3/4

XV
D?

Ab dos pensaments estich - ab dos pensaments estava,
si aniria a confessar - o si men vaje de casa,
lo pensament sempre'm diu - que jo a confessar me'n vaje,
ja men vaig a confessar - al convent de Santa Clara.
Quan vaig arriba' al convent - que de dia no ere encara,
ja sento un escolanet - que per l'iglesia rodava.
Ja l'erido: Petit Joan - pel seu nom l'enomenava,
fesse venir un confessor - que'l penitent ja s'aguarda.
Poto mos pecats al cor - cap a Betlem me'n anava,
quan era per lo camí - Trovo un vell y una senyora,
lo vell ere Sant Joseph - senyora la seva esposa.
-M'ensenyarieu un molí - que molgues de tota cosa,
que molgues los meus pecats - puig que so tan pecadora? -
-Tornareu lo dijous sant - lo dijous sant a aquesta hora
que trobareu un molí - que moldrà de tota cosa
que moldrà vostres pecats - puig que sou tan pecadora,
que vindrà lo meu fillet - a sufir mort aprentosa.
La mola d'aquell molí - sera la seva corona,
l'aigua que la farà anar - la sera sang preciosa.

La vida de les galeres

V.

La vida de les galeres - qui la pogues conservar
set anys he anat ab elles - sense may terra tocar,
al cap de la setenada - lo socorro's va acabar,
los soldats tots a la una - volen mata' l'capita',
lo capita' ls responia - daume temps de confessar.
Mentre l'capita' s'confessa - tres palomes van passar
que ab lo bech duyen lo beurer - y a l'aleta lo menjar.
¿Qui sera' lo valent home - que a la gabia pujara' ?
Lo capita' es galan home - a la gabia va pujar,
trova hi la seva senyora - que en cadira d'or s'esta',
no va vestida de seda - ni tampoch de tafeta',
sino d'un pranyo molt verdo - que a l'Europa no ni ha.
(De roba molt verda)

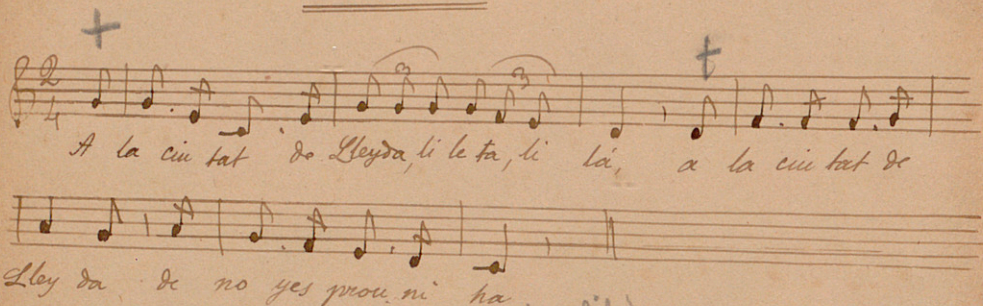
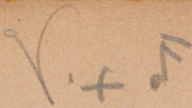

La Carmona passejant - va per una sala grande
 pels dolors que allí tingué - ella'n resave una salve
 - Qui pogues anar a parir - al castell de meua mare,
 que allí tindria servey - de criats y de criades
 y aquí no tindré servey - sino de una sogra mala -
 La sogra s'ho ha escoltat - per una gran balconada.
 Al cap d'una horeta o' dos - lo seu fill ja n'arribave.
 - Mare meua, no'm dicis - la Carmona ahon estave?
 - La Carmona n'es al llit - que es partera d'un infante,
 si sabies tu'l meu fill - lo mal que nos desitjave,
 a mi'm dic: sogra infernal - y a tu: hijo de mal flayre. -
 Tant bon punt sentí aipo - ell que tot se trastornave.
 - Tant si es partera com no - Carmona vaje delante. -
 Al bell punt mare als criats - que li ensellen lo caballo
 no pas lo que va corrent - sino aquell que va volando,
 a les criades les diu - que prest vagen a' calsarla,
 que li porten los vestits - y a' la forsa del llit s'alce,
 de les llàgrimes dels ulls - mans y cara li'n rentaven,
 la pren per ses blanques mans - y la puja a' son caballo,

les anques d'aquell cavall - totes anaven de sangre.
A la vora d'un poblal - una font fresca encontraven
- Ay Comte, lo Comte meu - jo voldria reposarme. -
- Tu no t'arreposaràs - ni que sapia reventarte,
Dona les fetes al nin - mentres jo esmolí lo sabre. -
- Popa, popa, lo meu fill - popa de la tua mare,
popa, popa, lo meu fill - que de mi no ho faras gayre. -
De da hores un infant - ja li diu eipes paraules:
- Ay pare, lo ~~meu pare~~ ^{pare meu} - no mateu la mia mare,
Tres filles haveu ja mort - per llengua de vostra mare
y ab la mia quatre son - si per cas voste' la mate. -
- Ves, Carmona, ves-teu tu - al castell de terra mare,
que jo tornare' al castell - a matar la mia mare. -
Juan ella 'l veje' arribar - al punt tota 's trastornave:
- Ay pobret fill, lo meu fill - quin castich jo mereseh ara! -
- Lo castich que mereieu - que haurieu de ser cremada
per les mans de ma muller - y la cendra'n fos ventada. -
- Ay no! colgamen a mi - al fons baixant de l'escala,
que tots los que hi pujaran - pegaran escupinada
y tots los que baixaran - pegaran una puntada.

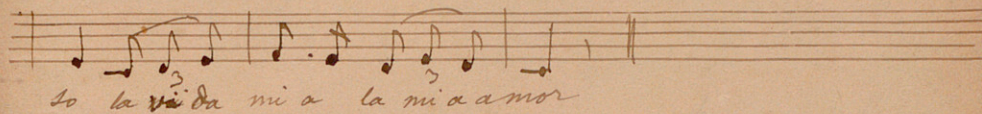
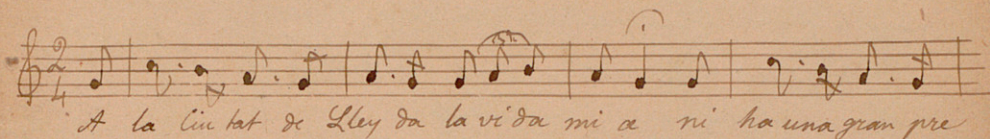

L' Agneta.

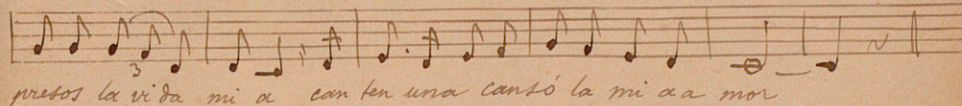
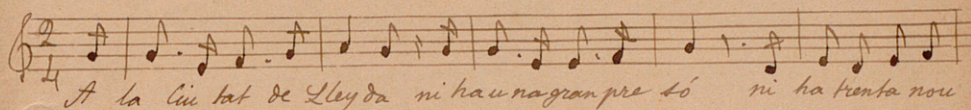

A la ciutat de Lleyda ^{li le ta li la} - de noyes prou ni ha,
 ni ha una de petita - que ab los soldats sen va.
 - Mare, aneu sen a Missa - jo ja 'n fare' l dinar, -
 Juan ne torne de Missa - ja no li va trovar,
 pregunte a les vehines - si l'han vista passar.
 Per quí n'ha passat una - ab lo sabre a la ma,
 tota vestida d'home - al costat del capitá.
 Son pare pren lo matxo - y a buscarla sen va.
 Agneta rostolleta - Ton pare t ve a buscar.
 - Digueli al meu pare - que jo no hi vull anar,
 que 'n vull fer mort y vida - al costat del capitá.
 Lo capitá bon home - la Troja fa formar.
 Vull anar a Barcelona - a aprendrer de brodar
 vull brodar una camisa - pel dia de casar
 tambe una tovallola / pel jorn de combregar.

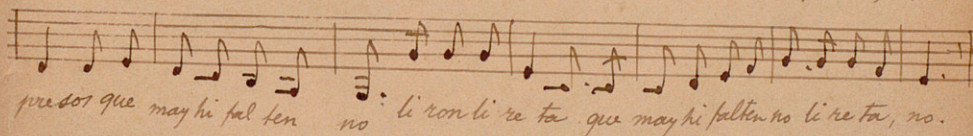
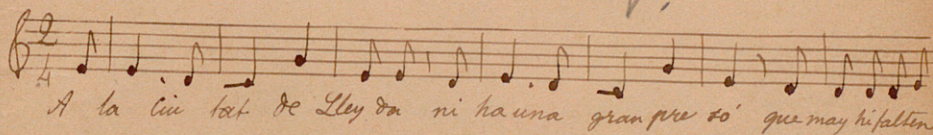
La preso de Lleyda.

- 18 -

- 19 -

No 14

la vida mia,

A la ciutat de Lleyda - ni ha una gran preso

ni ha trenta nou presos - can ten una can só,

una dama ho sentia - se n'ha fet en bales;

- l'antau, cantau los presos - cantau ne la can só. -

- Com cantarem, senyora - si estam en la preso

sense menjar ni beure - sino una volta al jorn

la vida
mia,
la mi-
a amor

No 18 - En copiar la lletra, v. música per a col·locar la tornada.

No 19 - v. la música.

- y encara aquesta volta - ja mon donessen prou
de dos en dos los presos - una ala de moicó
de tres en tres los presos - un pa de monicó. -
- Cantau, cantau los presos - qui ja von traure' jo. -
- Ay pare, lo meu pare - un do voldria jo. -
- Fillla la Margarida - quin do vols tu de jo -
- Ay pare lo meu pare - les claus de la pressó. -
- Fillla la Margarida - això no ho hauras no,
ara ha arribat una ordre - que'ls han de penjar a tots. -
- Ay pare lo meu pare - no'm penjen l'aymador. -
- Fillla la meua filla - ¿quin e' l teu aymador? -
- Ay pare lo meu pare - aquell del cabell ros.
- Fillla la Margarida - serà l primer de tots.
- Si l'aymador m penjava - penjaume proume a jo.
- Qui es aquella dama - que mor per l'aymador? -
- I si no ho volem creure - mirauli l faldilló
veureu la flor del liri - y les armes d' Aragó.

- 20 -
La flor del clavell

- 23 -

Poch à poch

Quatre padrins nets van de cama ra da son a nati a treny a to

responent

ba una da ma la flor del clavell rose tancat na da

Quatre padrins nets - van de camarada
son anats a' treny - a' robà una dama.
La flor del clavell } roseta encarnada }
Juan foren allí - sola l'han trobada
- Amor Habel - ¿no heu soprat encara?
No per cert, senyors - ni tampoch tinc gana,
mon pare no hi es - ni tampoch la mare,
son anats a' treny - que m'hi hauran casada
ab un vell vellais - que a mi no m'agrada,
es bormi d'un ull - y coix d'una cama,
ha caigut d'un banch - y s'ha trencat l'altra
- Amor Habel - ¿voleu ser robada?
- Si per cert senyors, - si l'Uadre m'agrada.
- Dons serie aquell - de la botonada.
Ja n' surt al balco - ven la cavalcada.
I ab escala d'or - la n' han apujada
y ab altra de plata - la n' han devallada.

Lo criminal

Poch a poch

responent

Men vaig a cu - lliar vi o les a la vo ra d'un jar di men tres cu lli a ri o les
men'on con tro un ges sa mi qui ho ga gu, ha - gut de dir amon que n' fos ses traï do ra
¡oh des gra ciat de mi'!

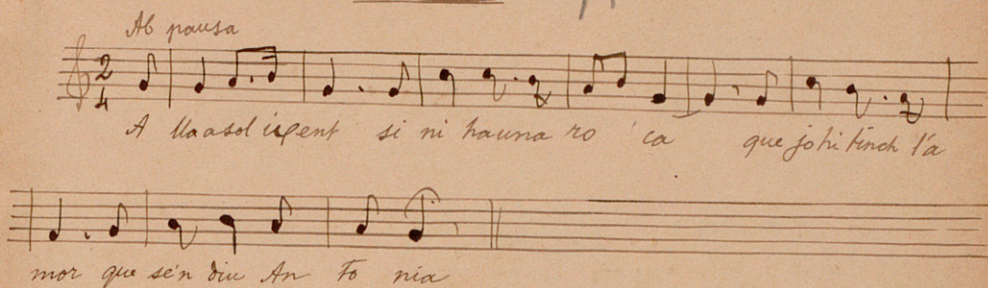
Men vaig a' cullir violes - a' la vo ra d'un jar di
mentres cullia violes - me n'en con tro un ges sa mi'.

¡Qui ho ha gues dagut de dir - amor que'm fos ses traï do ra -
¡oh des gra ciat de mi'!

- Ja veig vindre al senyor batlle - ab tres o quatre padrius
ja me'n prenen y me'n lliguen - y a' la presó vaig se lliu
ja'n baïpe un mossó d'esquadra - ¡Francisco, has pogut dormir? -
Jo li'n foga de resposta ~~X~~ no conforme als altres nits
jo no se si es polts o pulses - lo que a' mi'm priva 'l dormir -
- Ay pare, veneus l'argenda - pera traïre'men d'aquí -
- L'argenda ja està venuda - Francisco tu has de morir,
quatre caballs de carrossa - t'hauran de mitj' partir,
a cada cap de portal - ni posaran un bossi' -
- Ab vintinou morts que he fetes - me 'ls perdona'm 'l butxi'
un peccat me descuridava ~~X~~ que es lo peccat mes cruel
lo pegà 'l pare y la mare - y m'ho paga 'l Deu del cel
lo peccat qui'm descuridava - es que no 'l gosava dir
lo pegà 'l pare y la mare - y ara ho pague Deu per mi' -
Dient aquestes paraules - Francisco acaba la fi.

L' Antonia

- 25 -

Alla' d' sol i'gent - si ni ha una roca
 que jo hi tinch l'amor - que se'n die Antonia.
 Quan ne surt lo sol - ella's queda a l'ombra
 de tan blanca que es - n'apar una monja,
 monja del convent - dels de Barcelona.
 Me'n vaig a jugar - al joch de pilota,
 mentre estich jugant - m'arriba una nova,
 nova m'ha arribat - que s'case l' Antonia.
 Ja no atino al joch - ni vetj la pilota.
 men vaig carré' amunt - a mudam la roba
 men poso 'l barret - y la capa bona
 men vaig carré' avall - tocant la viola.
 Juan so a mitj carrer - la veig a la porta
 sentada en un banch - de cara a defora.
 Li'n diuh: Deu vos guard, - molt millor me'l torna.
 M'han dit que us casau - vos galan mingona
 m'han dit que us casau - ab un noy d' Aytona.
 - Joan no'n cregau re - non cregau tal cosa
 que per ara so - y hey estada vostra,
 y d'assi'en enlla' - la mateixa cosa. -

Ja me'n vaig anà - à Missa à Sant Antoni
quan à Missa'n so - sento l' matrimoni.

Ja no ho puch sentir - me'n ijo à defora
trovo l' company meu - li dich y li conto.

Me'n vull fer soldat - de la gira groga. -

-Joan no ho fassen - no fassen tal cosa
que viques ni ha prou - al bloc de la Pobra,
tan guapes o' mes - que no ere l' Antonia.

Ella en sent aipo' - à plorar se'n posa.

-No plores, amor, - que ara no t'es hora

Capitols son fets - la carta n'he closa

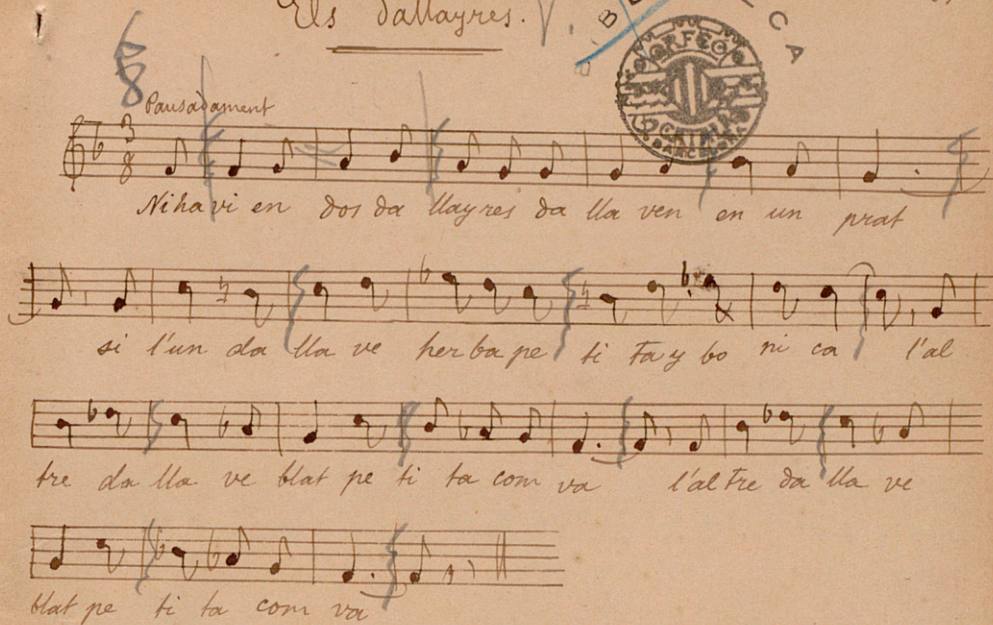
diumenje vinent - mudareu de roba

Sabata en taló - la mitjeta nova

lo faldelli blau - color de viola.

Ab estes rahons - se case l' Antonia.

8 *Pausament*

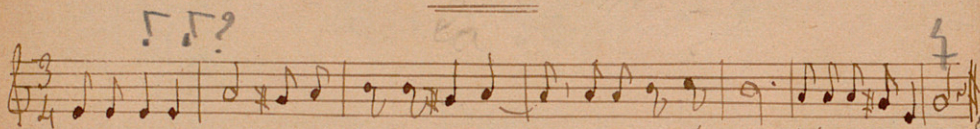

Ni ha vi en dos da llayres da lla ven en un prat
si l'un da lla ve herba pe ti fany bo ni ca l'al
tre da lla ve blat pe ti ta com va l'al tre da lla ve
blat pe ti ta com va

Ni havien dos dallayres - dallaven en un prat
si l'un dallave herba - Petita y bonica F
l'altre dallave blat - Petita com va F
Set hores han tocases - l'esmorsar no ha arribat
la noya de la casa - l'esmorsa' ls ha portat.
L'un dallayre esmorsa - l'altre no pot menjar,
¿Que teniu vos dallayre - que no voleu menjar,
que'n tindriu mal d'amores - o mal de festejar?
- No tinc ni mal d'amores - ni mal de festejar,
ni ha una gentil Rosa - que'm fa mori' y penar,
tinc d'anà a di' al seu pare - si me la voldri dar,
y si ell no me la done - jo l'hauré de robar.-
- I si ell a tu no'm done - jo m'hauré d'escapar.-
Ja se'n va cap a casa - la roba va a buscar,

la roba està plegada - no cal sino marxar,
 al baixant de l'escala - encontre 'l seu germà:
 - ¡ Ahon vas falsa y traidora, - ara ahon deus anar ?
 quan t'hauran enganyada - te deixarian estar.

- 2 H. -
 La filla de la molinera

Jo vens d'a nau al pla de Cervera comaneu l'amor a la molinera

Jovens, si n'anau - al pla de Cervera
 comaneu l'amor - a la molinera.

Una pica'n te - que es molt falaguera
 sab pasta' y cuinar - de tota manera,
 tambe sab fer foc - si te bona llenya,
 tambe sab brodar - mocadors de seda.

Ara'n brode un - a la portuguesa.

Jovens si n'anau - al pla de Cervera
 comaneu l'amor - a la molinera.

La de 1907 reuse el respont ai
 pag. 13

- 25 -
Lo testament de la reina

- 29 -

Met. pref. a $\frac{2}{4}$

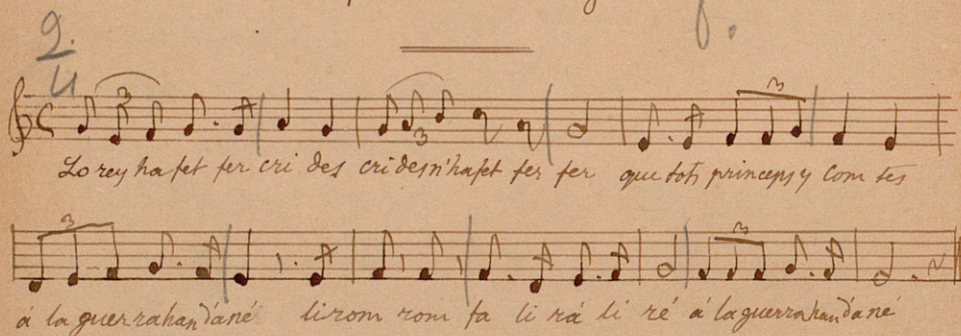
Poch i poch

(La) filla del rey n'es mala - (es) mala y sens remey
ja la'n'entren a veurer - comtes y cavallers
Ay! ay que'l cor se'm crema en un ram de clavells. tr
Sent ja al ultim remat - la seua mare entre',
- Filla la meua filla - disme'l teu mal quin es. -
- Mare la meua mare - prou que ho degeu saber,
metaines me n'heu dades - que'm cremen lo cor meu.
metaines me n'heu dades - ab un ram de clavell -
- Ay! confessaten, filla - y demanan perdo' a' Deu. -
- Ja me'n he confessada - Mare, vos ho sabeu,
metaines me n'heu dades - que cremen lo cor meu. -
- Filla, la meua filla si vols fer testament
vire' a' cerca'l notari - y a' tot l' Ajuntament. -
- Mare la meua mare - no'n vull consentiment,

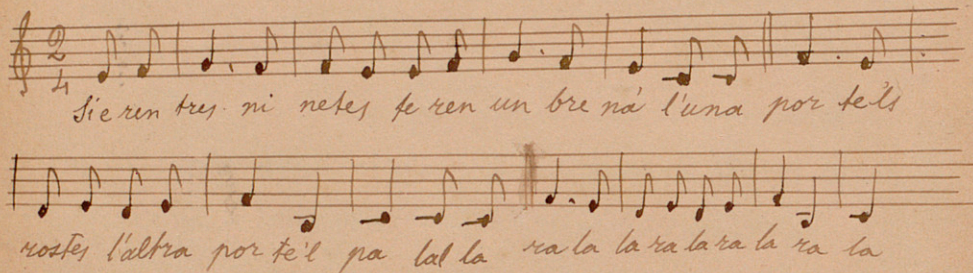
- Dos castells tinc a França - els deigo a'un cunyat
 dos mes ne tinc a Espanya - els deigo a'un cosí meu,
 totes les meves joyes - a la Mare de Deu. -
 - Filla la meua filla - a mi res me deigeu. -
 - A vos, de mon marit - serviu-vos com volgueu,
 y serviu a la mare - conforme ja solen. -
 - Ay confessaten filla - demànan perds' a' Deu. -
 - Ja men he confessada - vos mare ja ho sabeu.

Lo Princep de Noronges. 26

Lo Rey ha fet fer crides - crides n'ha fet fer fer
 que tots, princeps y comtes - a la guerra han d'ané
 Li rom - rom - talirà - lire' a la guerra han d'ané.
 Lo princep de Noronges - es noble castalle
 te la dona bonica - no l'en gosa deiguer.
 Per deigarla, li deya: - Per Pascueta vindre,
 si no vinch per Pascueta - per Sant Joan que ve,

Pascuetes son passades - y Sant Joan també
 lo princep de Noronges - encara no se ve
 la dama's fa en finestra ~~X~~ mirant si l' princep ve.
 La veu veni' ls seus comtes - tots vestits d' endole'.
 - Ay comtes los meus comtes - quina nova'n porté' -
 - Assentes en cadira - que jo li contare',
 lo princep de Noronges - ha mort en Sotarré'
 y li han feta la tomba - sota de un Norongé',
 a cada cap de tomba - hi canta un esparvé'
 que diu en son llenguatge - Deu perdó al cavallé',
 be n'ha anat a la guerra - no li caldrá' torne'.

Lo brenà

Si eren tres ninetes - feren un brenà

l'una porte ls rotes - l'altra porte l'pa, Lara la x.

La la ra la la ra la ra la ra la ra la

L'una porte ls rotes - l'altra porte l'pa,

l'altra la boteta - per mellor giria'. - La ra la x.

La una diu ab l'altra - hon podrem anà? -

Sota la palanca - ningú ns hi veura'

a mitja brenada - lo vi s'acaba'.

L'una diu ab l'altra - quina hi podra anar;

vàjethi la petita - res no se lin da.

Respon la petita - molt be ls hi parla';

- Mes he fet que valtres - que he portat lo pa. -

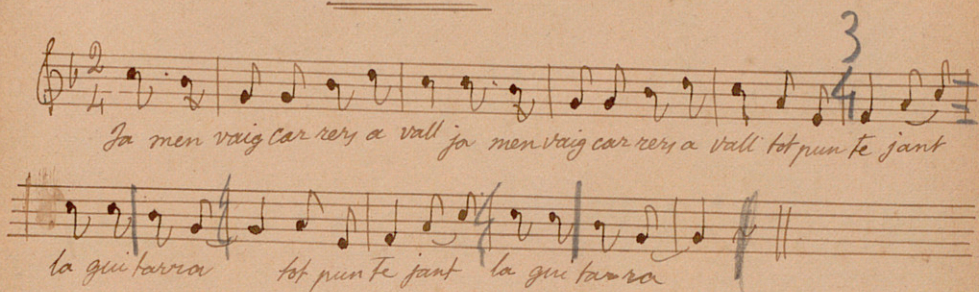
Un padri' de vila - tot so ~~ta~~ escoltar,

ja ten va a la plassa - tot ho va parria'.

- ¿Que has fet, gran parraire, - que n'traus de parrar?

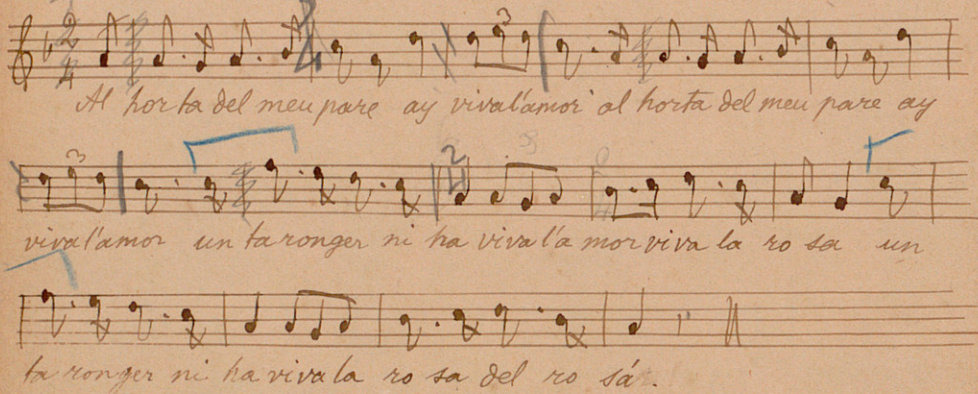
si hem fet la brenada - res has de pagar,

un pitgell per barba - res no se mon da.

Ja me'n vaig carrers avall - tot puntejant la guitarra
y en sent allà a mitj carrer - sento grans plors y grans llàgrimes.
Ja'n pregunto que es això - n'es la mare de Don Carles
que n'te sa filla a la mort - confessada y combregada,
també l'Extremaunció - dientli que està molt mala.
M'enfilo escales amunt - com si fos amo de casa,
me n'assento als peus del llit - Roseta, com va la gana?
- Ja ho podeu veure, Joseph, - confessada y combregada,
també l'Extremaunció - dientvos que estich molt mala.
Les joies que m'havien dat - totes vos seran tornades
les falduilles de duro - no les he dutes encara
lo gipó que es de gra d'or - l'he dut sola una vegada,
- Roseta, me n'hey d'anar - que a casa hi faig molta falta.
En sent allà al mitj del pont - sent que toquen les campanes.
- Roseta Deu te perdi - Deu t'haje ben perdonada,
set anys te'n portaré dol - com a dona ben casada
y acabat estos set anys - ja me'n posaré a frare
pera encomanarte a Deu - a tu y a la meua mare.

Al horta del meu pare

Al horta del meu pare - **Tornada** - un taronger ni ha (bis)

fa les taronges dolces - altra fruita no hi ha
sino una clavellina - que regalada està.

Mentres que l'en regate - son galan va passar:

- Deu la guard l'hortolana - ben vingut l'hortolà.

- Men daria una rosa cullida ab vostra ma? -

- Entreu, entreu gran jove - entreu-vola a buscar.

Mentres que la cullia - gran sospir va arrencar.

- Que'n sospirau, gran jove, - que hi ha per sospirar? -

- Sospiro l'amor vostre - si me l'en voleu dar -

- Aips' ho heu de dir al pare - y també al meu germà,
també al meu senyor oncle - que salt del cuartó cita.

X ai, viva l'amor, (bis)

X viva l'amor, viva la rosa

X (Segona vegada)
viva la rosa del ro sà.

Si ni havia un pages ^{en} que te ni a una ni na no l'ha volgu da dar als

Responent
galans de la vila jo l'en prenh per la ma l'amor que's terri ni a jo

l'en prenh per la ma l'a mor que's ter ri ra'.

Si ni havia un pages - que 'n tenie una nina
no l'ha volguda dar - als galans de la vila

Jo l'en prenh per la ma - l'amor que'ns serviria
jo l'en prenh per la ma - l'amor que'ns serviria. ♯

Ja la n'han fet anar - al plegar de l'alsina

y en sent al mitj del bosc - ja se'n clava una espina,

Ja n'arrenque un gran crit - queda tota esblanguida

lo fill del rey ho sent - del fondo de la vila,

ja n'enselle 'l cavall - la brida ben guarnida,

posa 'l peu al estrep - y don ^(una) gran embransida.

En sent al alsinar - trobe plorant la nina.

- A mon palau real - preciosa dama, vena,

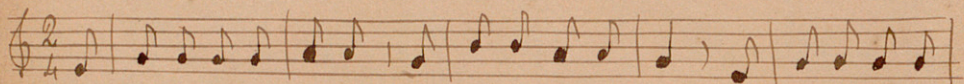
que ja ten tornaràs - quan estaras guarida, -

Ja l'han puje a cavall - y fuig a tota brida,

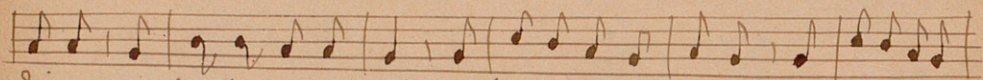
al bell cap de poch temps - fill del rey s'emmarida,

la filla del pages - passa a serne regina.

Per divertir mes penes

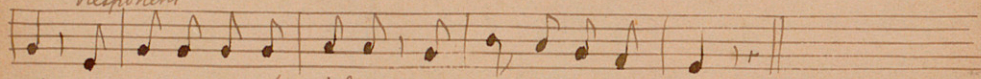

Per divertir mes penes sos pirs llantos y plors jo'm deter mi no un

dia a dic ta una canço' so bres d'una don sella del que amihapay

Responent

sat cre quauques mort la vi da del que viu namo rat

Per divertir mes penes - sospirs, llantos y plors
jo'm determino un dia - a dicta' una canço'
sobres d'una donsellia - del que a mi m'ha passat.

Crequeu que es mort la vida - del que viu namorat.

A ella no l'enomeno - perquè no li se'l nom
la terra que ella habita - es lo cel del colom,
ditpa de pare y mare - de germans y parents,
que a dits de son llinatge - s'ha criat un clavell.

Jo ja'n tinc una cabra - y un burro ab mitj jornal,
com es tan galan burro - penso que'l compraran,
ja men donen sis lliures - menos cinch sous y nou
pera prasta' una vegada - penso si'n tindrem prou.

Los traiginers quan passen per aquell camí ral,
pel camí de Cardona - quan van a buscar sal
si la senten que canta - no cessen d'escoltar,

que pareix la sirina - quan cante dins la mar,
 Ella ab bones paraules - també bones rahons
 terno que no hi barreje - segones intencions,
 que l'he experimentada - del temps que l'he tractat
 que m'ha dit moltes coses - que no han estat veritat.
 Un dia lo meu pare - n'estabe enquismerat
 perquè era a' casa seva - y retirava tart,
 quan vaig arriba' a' casa - me'n volie pregar,
 la trista de la mare - s'afanya a' plorar,
 jo encarar m'hi volia - y ella no ~~he~~ va volguer,
 ara que ella 'm voldria - jo no hi vull saber res,
 A mi no m'acomoda - gavinet de dos talls
 que si no hi vaig alerta - men poré fer molt mal,
 Ara'n festeje un altre - que'n fa de cisteller
 fa coberts y paneres - que l'aigua no s'hi té
 ella pense casarhi, - així m'ho varen dir,
 perquè li porte canyes - blimets pera feipir.
 La carta n'es dictada - y escrita encara no ho es,
 que so faltat de ploma - de tinta y de paper,
 que ja men dare' pressa - de ferla escriure ben
 per enviarla a' Berga - quan passarà'l correu.

El gat entonat.

Nos tre gat s'es en to nat nostre gat s'es en to nat se llay
 bri da li han po sat que be li es ta al gat la se lla se llay bri da li han po
 sat que be li es ta la se lla al gat.

Nostre gat s'es entonat - sella y brida li han posat
 que be li està al gat la sella. Sella y brida li han posat
 i que be li està la sella al gat. D

Sella y brida li n'han posat y a n'al mar len han tirat
 que be li està al gat la sella! - y a n'al mar len han tirat
 i que be li està la sella al gat!

Mariners len han trobat,
 y a mercat len han portat
 fill del rey le'n ha comprat
 les criades l'han guadrat
 la reyna se l'ha menjat
 y al ventre li ha miulat.
 - Criada, disques m'has dat? -
 - Senyora, un peipat del mar. -

Mon pare m'ha casada.

J.

9
8

Mon pa remha ca sa da ab un jui li det pas tor jo que no l'

ay - no gayre jo que no l'aymo no jo que no l'ay mo gayre la vida del pas tor

Mon pare m'ha casada - ab un jui li det pastor

Jo que no l'aymo gayre - jo que no l'aymo no,

jo que no l'aymo gayre - la vida del pastor.

Ell viu a la montanya - jo visch al Rossello,

ell jau a la samarra - jo ab llansols de coto,

ell pense que jach sola - no jach soleta no,

si l'un dia ab lo batlle - l'altre ab un regido.

Adeu clavell morenet

Quan jo n'era peti fet festa ja va y presumia espar
denya blanca al peu moça dor a la fal sia a deu clavell more
net, a deus Tre lla del di a

Quan jo n'era petit - festejava y presumia
cuyardenya blanca al peu - mocador de la falsia
Adeu clavell morenet - adeu estrella del dia.
y ara que ja n'eo grandet - me n'eo dat a mala vida,
posat a robar y matar - y per desvaris al dia.
So robat un mercader quan venia de la fira
pipanta lliures portava - dobles de quatre hi havia,
no n'eo tingut prou d'aixó - so robada una pubilla,
l'he robada ab falsetat - dientli m'hi casaria.
Ara no m'hi vull casar - que ja tinc lo que volia.

2
L'arch

Des per teu vos donse lle ta des per teu vos promptament so la
mort que, vingla veurer ja po deu pentar y creurer qual mi haureu de ve nir

Desperteu vos donselleta } desperteu vos promptament,
so la mort que us vinch a veurer - ja pòdeu pensar y creurer
que ab mi haureu de venir.

Puig que Deu me n'ha enviada } y a na vos m'ha destinada
ab mi tindreu de venir.

Desperteu vos pare y mare } desperteu vos promptament
que'n veig una mala cata - no es home ni dona nada
n'apar un encantament.

Donselleta so la mort - ja l'haureu vista pintada -
La mort pintada be's veu - y no es tan desfigurada
y no mata com vos feu.

Desperteu vos donselleta - que ab mi haureu de venir
puig que Deu me n'ha enviada } y a na vos m'ha destinada
ab mi tindreu de venir.

Emporteu sen al meu pare - que es de molta mes edat
ay! tambe la meua mare - y a mi dau me llibertat.

Si a' mi llibertat me davau - promeses d'or faria
y de pelegrinao iria - tot lo temps de ma vellesa,
Jo podria ser casada - serne rica y estimada
de les mellors de ciutat.

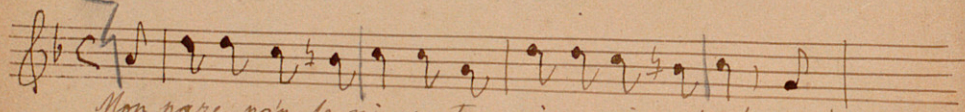
Puig que aipis jo so quedada - destinaume allí hon valgan.
Allí hon sou destinada - potser may hi heu estada
gran riuído sentireu - molt perseguida sereu,
y condemnada 'n sereu - al profundo del infern.

- 36 -

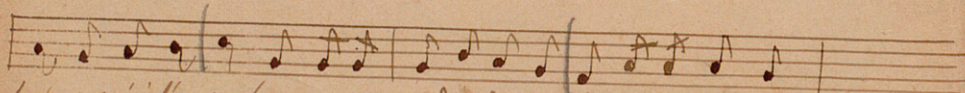
Mon pare no'n tenia

V.

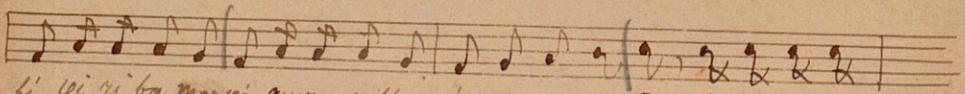
2

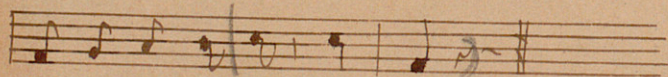
Mon pare no'n te ni a te ni a si no'mi me'n

fan a na'a l'es co la a a pen dies de lle gir, pi ri bi' com

bi' pi ri ba mar pa guera gal le ri que n'e res to to ro ro ro

ro que n'e res tan bon di.

Mon pare no'n tenia - tenia sino a' mi,
men fan ana' a l' escola - a apen dres de llegir
(pi ri bi', com bi') (pi ri ba, mar pa) {guera, gal le ri}

que n'eres to', tororororo-que n'eres tom, bon di.)

Men fan ana' a l'escola, - a' aprendrer de llegir

lo mestre qui no ensenya - s'ha enamorat de mi. &

Men diu a' cau d'orella - nina, 't vols casa' ab mi'?

- Seré massa piqueta - que no us sabré servir. -

X- Haries com les altres - quan me veuras venir,
pararas taula blanca - del bon pa y del bon vi

y alguna costellita - pera tu y pera mi,

y a cada cap de taula - hi plantaràs un pi,

la rama n' es de plata - y la soca d' or fi,

y a' la rama mes alta - voltará un remoli'.

- 37 -

A les nou hores de nit

a ϕ doublet values

Poch á poch.

Poch à poch.

Ales nou ho res de nit. lo ga lan que jia l'es ca la anem

se'n Ma ri a a rem què l'ho ra ja e, ari ba da

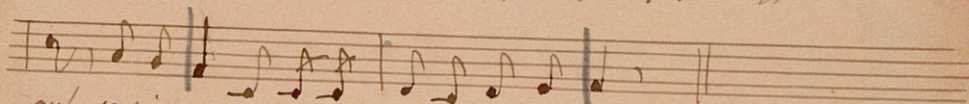
A les nou hores de nit, lo galan puja a l'escala
- anemse'n, Maria, anem - que l'hora ja es arribada.
- Men voldria despedir - de mon pare y de la mare,
men despedire' de cor - que de boca no gosava.

quan la varen tenir a baix - com a'un home l'han posada
esgardemja blanca al peu - beta fins a mitja cama
les calsetes de vellut - y la jaqueta de grana
mocador de seda al coll - y un altre a' cada botgaca,
lo barret engalonat - com els mossos de l'escuadra.
Eminaren dia y nit - y al hostal nou arribaren,
quan al hostal nou van ser - demanaren si hi ha posada
la mestressa 'ls diu que si - encara que fossen d'altres,
y mentres n'estan sopant - la mestressa se 'ls mirava.
- ¿Perque mirau tant, mestressa, - de que estau tan admirada? -
- Desditxada, que n'has fet? - has deixat ton pare y mare. -
- Mestressa, no'm coneixeu - y a' mi me preneu per altra. -
- No ten preneu per altra, no - so germana del teu pare. -
- Animsen, minyons, anem - que aquí no hi tenim posada. -
Quan ne son un picch enllà - ja n'encontren al seu pare:
- ¿No haurieu pas vist, minyons, - una noya m'han robada?
La mare se mor d'enutj - y jo no tardaré gayre. -
Quan la noya senti aipó - cau a'terra y sen desmaye
- ¿qui serà aquet jovenet - que tan prompte se desmaye? -
- Non fassen cas, bon company - no fa gayre es a' les armes. -
Fa la'n gafen per un bras - vora d'un riu l'han portada
si l'un lin renta los peus - l'altre lin rente les cames,
l'altre lin rente 'ls genolls - mes amunt de mitja cama.

Ab un vell me n'han casada

Ab un vell me n'han casada passe ja de ~~per~~ ^{dir} ~~pan~~ ^{ta} anys, diri te ta

ay! sa ri ne ta passe ja de ~~per~~ ^{dir} ~~pan~~ ^{ta} anys.

Ab un vell men han casada - passe ja de ~~per~~ ^{dir} ~~pan~~ ^{ta} anys,

(dirir eta) ay! sarir eta) passe ja de ~~per~~ ^{dir} ~~pan~~ ^{ta} anys.

Jo'n tinc tan sols quinze o setze - potse encara no'n tinc tant.

Men vaig a casa del pare - pare, jo'm vull descasar. -

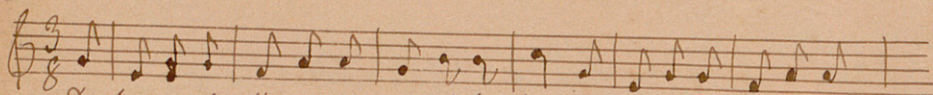
- Ay, filla la meua filla - aquest si que t'has d'aymar,

- Mes m'estim un jove pobre - menjant quipes y cigrons,

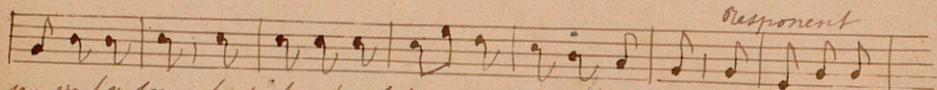
que no pas un vell ricatxo - ab pollastres y capons,

un jove se'n va a la guerra - que un vell ja no hi pot anar,

un vell sempre s'esta a casa - que no fa sino concar.

De bon mati'm llevo me'n vaig a la font, me rento la cara y

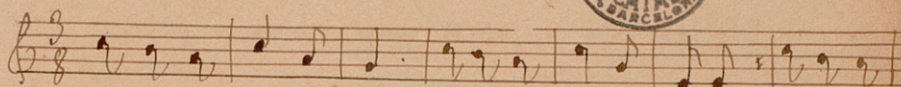

sen va la son, lo rich no ho pot fer, per que no l'he vist jo canto y m'a

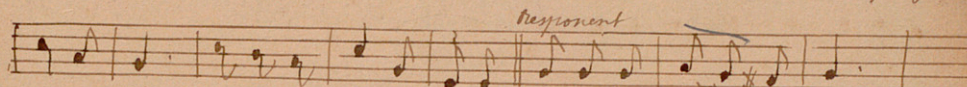

la groabummes lli ver tat

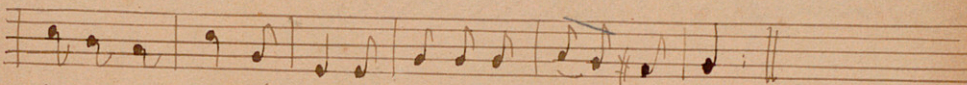
De bon mati'm llevo - me'n vaig a la font
 me rento la cara - y sen va la son
 lo rich no ho pot fer - perque no es llevat
 Lo canto y m'alegra } ab mes llivertat. }
 Lo rich surt de casa - ben engabanat
 la sabata negra - y l'coll ben planquat,
 com mon coll de planxa - no n'ha vist may cap. &
 Cap dobla de euatre - no l'he vista may
 cuido la familia } ab pena y trevall
 may cap moliner - m'ha robat cap sach, &
 Capons y gallines - es menjar de rich
 mes als que estan magres - no 'ls fa bon profit
 mes profit fa al pobre - un crosto' de pra, &
 Jo'n tinc una jupa - que n'es de vellut,
 no es llarga ni curta - y hi cabo tot just,
 jay pobret de mi'! - que m'he esperracat. &

Que re ga la da n'es Vila de Ri de re da sols pel jo

vent qu'hi ha principal les donselles jardí de to tes flors

tu m'has llansat a perdre jardí de to tes flors

Que regalada n'es Vila de Riberedó (Rodoreda)

sols pel jovent que hi ha principal les donselles

Jardí de totes flors - tu m'has llansat a perdre
jardí de totes flors. *L*

Per una que m'ha - per nom se'n diu Roseta
se'n lleve ben mati' - aipis com d'alba trenca
y'n done resplandor per tota aquella celda.
Son galan ja la'n veu - enamorat ne queda,
Jo'm moriré aquest any - si no'm puch casar ab ella
les festes de Nadal - jo no crech que les veja,
ni les de l'Assenció - ni les de Sincogesma -
Si me'n vols pentinar - ten dare' una presseta -
N'es dada al interès n'ha presa la prefeta.

y ahon hi anirem - que la gent no 'ns vegem -
 Assota d'aquell vern - que fa l'ombreta fresca -
 -Ay! ningú 'ns hi ha vist - sino es una perleta.

- 41 -
Adeu, punteta del sol.

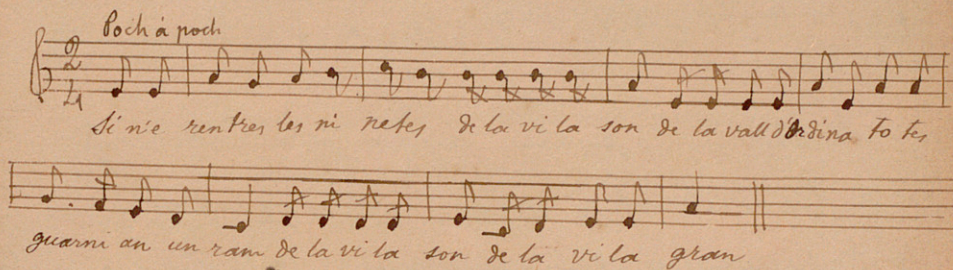
Handwritten musical score for the song "Adeu, punteta del sol". The score is written on four staves with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines. There are also some handwritten annotations like "C" and "2" above the staves, and "Responant" written above the second staff.

A vo ra de Campro don ni ha vi a tres no yes guapes han a
 nata espi go lar a la plana de cer da nya a deu pun te ta del sol
 es tre lla del al ba clara es pi ne ta del meu cor que 'n tra ves ses les en
 tran ges a deu pun te ta del sol

A vo ra de Campro don - ni ha via tres no yes guapes
 que han anat a espi go lar - a la plana de cer da nya
 Adeu pun te ta del sol - es tre lla del al ba clara,
 es pi ne ta del meu cor - que 'n tra ves ses les en tran ges.
 Quan son a ho ra d'em boisar - ja ne con ten les ma na des,
 l'una diu que ja 'n te nou - l'altra diu que l'hi han ro ba des.
 A de tras d'un ca val lo a plo rar se n'es po sa da,
 pen sant que nin gué no ho veu - son ga lant se la mi ra va
 ¿Que te niu dol ça amor - de que es teu tan enu ja da?

¡Ay, ben tinch de plorar jo - m'han robades les manades.
- No plorau solseta amor - que ja vos les han tornades.

- 42 -
La cinta daurada. 8.

Si n'eren tres les ninetes

de la vila son de la vall d'Ordina

fotes guarnian un ram de la vila son de la vila gran

totes tres s'enrahonaven - los galans quan ens vindran?

Ja respon la mes grandeta - lo meu no tardarà un any

ja respon la mitjaneta: - lo meu no trigarà tant.

La petita's fa en ventana - veu veni' l' seu á cavall,

de prompte baixpe l'escala - y les mans se'n van tocant

- Que'm porteu d'aquelles terres - ahon heu estat tant anys?

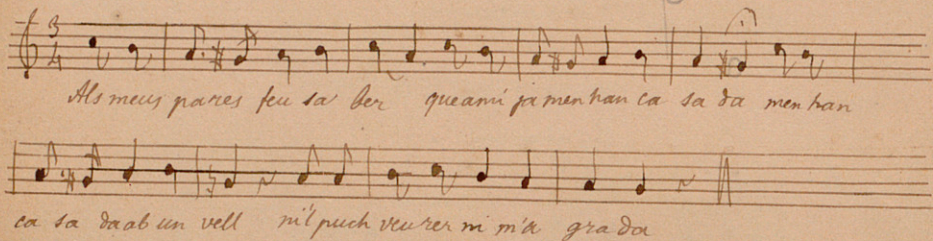
- No us en porto or ni plata - ni perles ni diamants,

porto una cinta daurada - que no l'han feta'ls cristians,

l'ha fet un moro y la mora - que hi han treballat set anys.

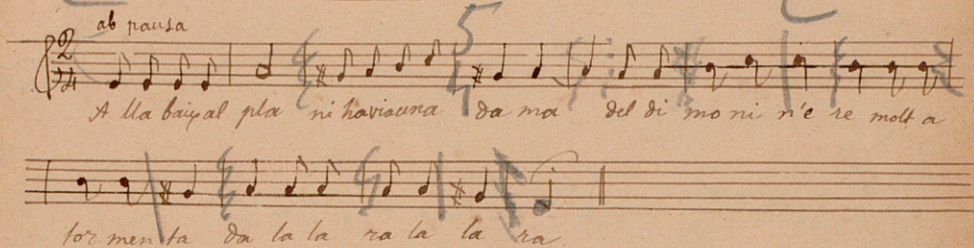
Als meus pares feu saber

Y

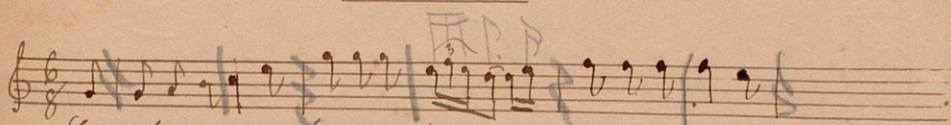
Als meus pares feu saber - que a' mi ja me n'han casada
 men han casada ab un vell - ni'l puch veurer ni m'agrada
 y ab set anys que so ab ell - encara no m'ha focada
 sino un dia al baigant - al baigarne de l'escala
 que me'n va ferne un potpo' - un potpo' a cada galta
 ja li'n sento un colp de peu - ja li'n fay saltar l'escala.
 Ell que se'n trenque l'un bras - y la cama desllogada.
 Be covaras mal vellot - be covaras la llorada.

Allà abaix al pla

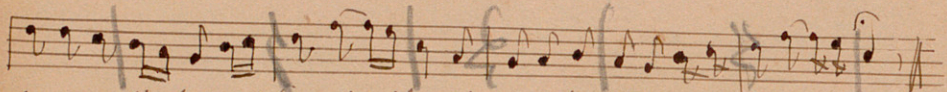

Allà baix al pla - hi havia una dama
del dimoni n'ere - molt atormentada. la lara la lara
Lo dimoni diu - al cor de la dama:
No expiré d'aquí - que Magi no ho mare -
Busquen al Magi - per elles montanyes,
varenlo encontrar - dins la cova santa
que pregava a Déu - per la seva mare.
Ja 'l van estacar - ab cadenes Margues
ja 'l van rossegar / per elles montanyes;
ja arriben al pla - ja se'n reposaven.
- Ara prou veurim - si tinguessem ajuda.
Tu, Magi, que ets sant - fes-ne un miracle.
Magi agenollat - ab les mans plegades
ab son gayatet - tres cops ne pregava:
ja 'n fa expir tres fonts - presques y gemades.
Qui tinga algun mal - vage a visitarles,
curen de tot mal - febres y quartanes.

Lo pobre pages

Lo po bre pages, no te que una fi lla te ni a quinze anys, y en

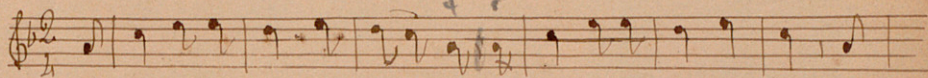

tara no fi la (pi ri bim pi ri bom prim prim fi la ra a (pi ri bim pi ri bom

Lo pobre pages - no te que una filla
tenia quinze anys - y encara no fila
(pi ri bim pi ri bom - prim prim filaria
pi ri bim, pi ri bom.)

Lo dia de Nadal - per ser lo gran dia
gafa 'l filosot - done un tom per vela,
n' encontra un galan - lo que mes volia:
- Deu lo guard, Joan - ¡D' hon ve la Maria
- Vinch del tipidor - ¡hi tinch presta urdidor,
sete canes ni ha - sen fallen les quinze -
- ¡Que 'n fem de tan drap - hermosa Maria?
- ¡Que 'n fem de tan drap? - Mensols y carnisses,
del que quedara' - vestirem les mines
y dels retallons - plantarem botiga,
cap mes ni haura' - de tan ben guarrida.

La filla del Carmesi

Pe ti te ta l'han ca sa da la fi lla del Car me si de

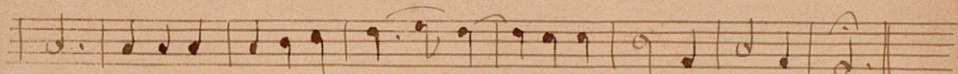
tan pe ti te ta que e ra no s'en sab cal sa y ves tir.

Altra tonada

- 47 -

Que pe ti ta l'han ca sa - - da la fi lla del ma llor qui -

- de tan po ti ta qu'en e ra no s'en sab cal sa y ves tir.

Petiteta l'han casada - la filla del Carmesi

de tan petiteta que era - no s'en sab calsa y vesti.

Son marit sen va a la guerra - per deixarla engrandir,
lo rey moro l'ha robada - lo rey moro Serafi.

Al cap de la catorzena - son marit ja va tur a qui,
son marit truque a la porta - Escriteta, baiga a obrir.

¿Com hi baigara l'Escrita - si no es per tot aquí?

lo rey moro l'ha robada - lo rey moro Serafi. -

Dons porteu la roba bona y la capa de sati

que jo vull anar a buscarla - ni que s'apiga morir

Al entrar a moreria - ja la'n veu dalt al jardí

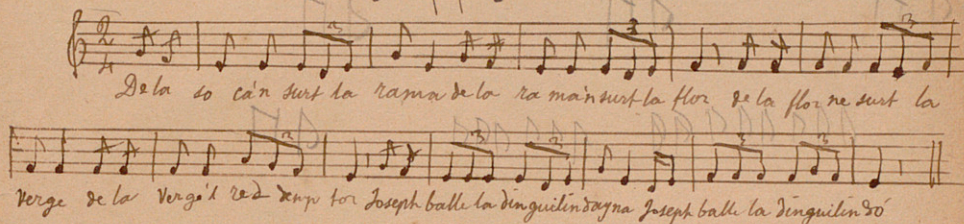
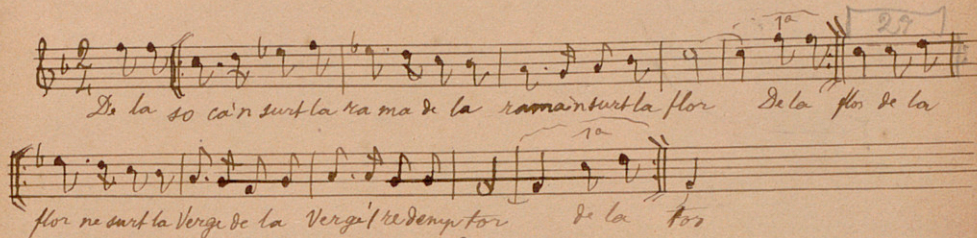
que allí sola s'pentinave - ab una punta d'or fi.

- Baigau caritat, senyora a un pobre pelegrí -

¿Com lin fare jo, lo pobre, - si no so ama d'assi?

Lo rey moro s'ho escolta - desde l'ombra del jardí,
- Fesli caritat, l'Escriba - que ja ets tu ama d'assi,
que les bodes ja son fetes - pel rey moro Serafi'. -
Al espros conceip l'Escriba - quan li diu lo pelegrí:
- Tu vesten adalt al cuarto - a tria'ls mellors vestits,
i jo baigare' al estable - a tria' l'mello' rossi'.
Lo rey moro se'n adone - desde l'ombra del jardí.
- Tu pla que me l'has pegada - gran traydor del pelegrí,
set anys te l'he mantinguda - Del bon gra y del bon vi',
si avuy la portes doncella - no ho faris dema' al mati',
que les bodes ja eren fetes - pel rey moro Serafi'.

De la soca 'n surt la rama.

De la soca 'n surt la rama - de la rama 'n surt la flor
de la flor ne surt la Verge - de la Verge 'l Redemptor.

Joseph balla la dinguilindanya - Joseph balla la dinguilindanya.

Joseph torna de fora - molt cansat, trist y afanyos
trove l'esposa en certa - no sab de qui ni qui no.

Promptament pregunta al mosso - mosso que n'ha estat aiçò'?

- Vos mateix, Joseph, buscauho - que jo no me'n cuido, no,
no'm dau pas tan gran solada - pera cuidar-me d'això'.

Joseph els ulls al cel alsa - de les robes fa un sarrió,

Maria que se n'adona - fe'l cor ple de tristó.

- Ay Joseph, si von anau - també vull venir-ne jo.

Assota una pomereba - cansats buscaren repos

- Joseph, tenyeume una poma - Maria, atenyuela vos.

Quan Joseph la vol atenyar - van alsantse amunt els brots,
quan Maria l'atenyia - los brots baixen 'l pomero.

- Ara si que ho crech, Maria - que portau lo Redemptor.

Ab estes dolces paraules - sen acaba la canço.

- 50 -
Ab vos joveneta. *V.*

Ab vos jo ve ne tal'm vol dria casar aipo de ca sar-se molt s'ha de mi-
 rar que pe-ra ca sar-se s'ha de su-frir tant prime'm fare an-guila an-guila del mar
 gran es l'a mor que'm pres-ta pres-ta es - l'a mor que'm pres-ta tant..

Ab vos joveneta - m' voldria casar.
 Aipo de casarse - molt s'ha de mirar
 que pera casarse - s'ha de sufrir tant
 prime'm fare' anguila - anguila del mar gran
Es l'amor que'm presta, presta
es l'amor que'm presta tant. *P*

Si tu t' fas anguila - anguila del mar gran
 jo'm fare' pescayre - que t'hauré pescant;
 si tu t' fas pescayre - per havem pescant,
 jo'm fare' herbeta - del prat verdejant - &
 Si tu t' fas herbeta - del prat verdejant
 jo'm fare' dallayre - que t'hauré dallant;
 si tu t' fas dallayre - per havem dallant,
 jo'm fare' pedreta - que t'oscara' t' tallant, &
 Si tu t' fas pedreta - per oscà t' tallant
 jo'm fare' paleta - t'hauré paredant;
 si tu t' fas paleta - y m'haus paredant,
 jo'm fare' estrella - del cel clarejant; &

Si tu t' fas estrella - del cel claripint,
jo 'm fare' la lluna - per narte mirant;
Ab estes paraules - vantage anar casant.

- 51 -

D. Lluís de Montella.

Handwritten musical score on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. It contains several measures of music with notes and rests. Above the staff, there are handwritten markings: 'C', 'R', 'C', '2/4', and 'C'. The lyrics 'La vida de les ga le res qui la pogues con tem plar es una vi' are written below the first staff. The second staff continues the melody and includes the lyrics 'da molt mala ja set anys qu hi tinch d' anar'.

La vida de les galeres - qui la pogues contemplar
es una vida molt mala - ja set anys que hi tinch d'anar.
Acabat la carantena - llicència vaig demanar,
llicència demans al Comte - no me l'ha volguda dar,
la demano a la Comtesa - la Comtesa me'n va dar,
la llicència que'm donava - que'l mar debia passar
i quina sort va estar la meua - que ab una hora vaig passar.
Los primers homens que encontro - van estar los meus germans:
- Ay germans meus, si'm diriau - la nostra mare que fa.
- Don Lluís, la nostra mare - no hi veu got de tan plorar.
- Anemhi, germans meus ~~anemhi~~ a'n d'consolar.
- Ay, vesthi tu, Lluís, vesthi - vesthi tu si hi vols anar.
Al gujarne de l'escala - els dos se van abraçar.
- Ay, mare la meua mare - la meua esposa que fa?
- Don Lluís, la teua esposa - se n'ha tornada a casar,
s'ha casada a llunyes terres - ab un noble capità.

Març, daume'n la guitarra - la que solia tocar
que jo vull anà a rondarla - potse' no'm coneguirà'.

Al primé pedris que encontro - ja me li poso a cantar.

- Despertate'n amoreta - sentiràs ausells cantar.

- Allò no es ausells que cantan - ni sirena de la mar,
que n'es Don Lluís que'm ronda - Don Lluís de Montellà'.

- Si sabia jo que ell era - prompte'l faria matar.

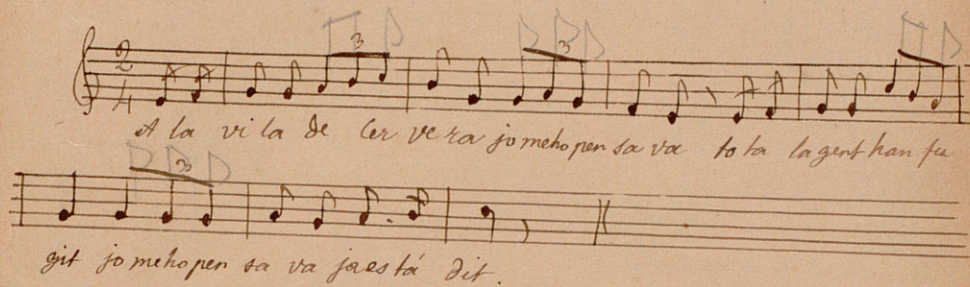
- Marit meu, si a' ell mataves - per mi ja pots comensar,
perque les amors primeres - son molt males d'oblidar.

No passà l'espay d'un hora - Don Lluís mort ne va estar,
no passà l'espay d'una altra - que l'amor ja va finir.

L'un l'enterren a l'iglesia - y l'altre al peu de l'altar
un piprèu a l'un plantaren - vora l'altre un olivar,
l'un ne creix y l'altre creix - els dos se van abraçar.

La cansó de Don Lluís - acabada ja n'està'.

A la vila de Cervera V.

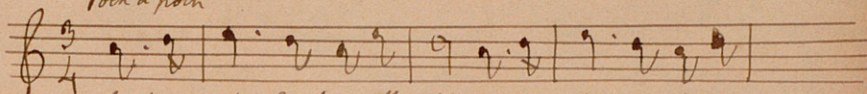

A la vila de Cervera (jo me ho pensava)
tota la gent han fugit (jo me ho pensava, ja esta dit)
sino una noble dama - que te pres lo seu marit,
set anys ja que l'en tenia - y no l'ha vist sino una nit.
A trova'l Comandant marce - si li vol treure'l marit.
- Lo marit prou l'entauria - si ab vos dormia una nit.
- Comandant, jay, calle, calle, - que anire' a diu al marit.
Han lleu com ell la va veurer - ja li va dir: - que t'ha dit?
- M'ha dit que prou te'n treuria - si ab mi dormis una nit.
- Vesti, vesti, noble dama, - vesti, dons, per una nit,
posat lo vestit de seda - o aquell altre de sati'. -
Al'entrada d'aquell quarto - noble dama fa un sospir.
- Que sospira, noble dama? - que sospira lo marit? -
L'endema a la matinada - noble dama surt del lit,
lleu lo cap a la finestra - veu penjat lo seu marit.
- Comandant, jay, calle, calle, - que's recordara de mi
- No sospire, noble dama - no sospire lo marit
trescent homes tinch ab armes - triareu lo mes bonich,

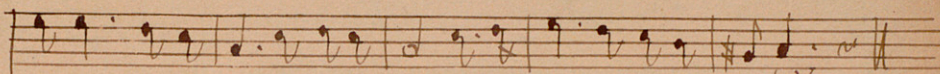
si capí d'ells no li agrada - la dama's casarà ab mi,
 que tinc la dona malalta - que n'està a punt de morir;
 y si no morís d'aquesta - jo l'ajudaré a morir. -
 Deixeu-la viurer, pobreta, - que ho faré aïpis ab mi. -
 Noble dama surt de casa - va a servir l'rey a Madrid,
 al sortir de palacio - lo Comandant veu venir.
 - Compassió la noble dama - teneu compassió de mi. -
 - La que vostè n'ha tinguda - jo també li vull tenir. -
 Ja s'en treu de sa pistola, - li done la bona nit,
 Mal recull qui mal ne sembla - la cansó ja s'ha finit.

Allà al pla de S. Martí.

Poch a poch

A lla al pla de Sant Martí una pi can feste

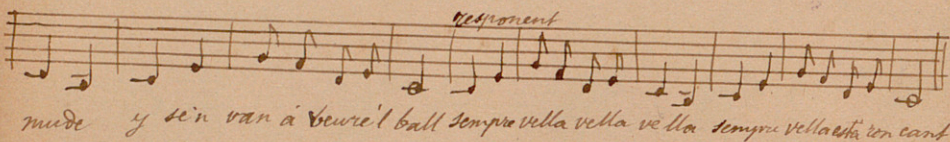
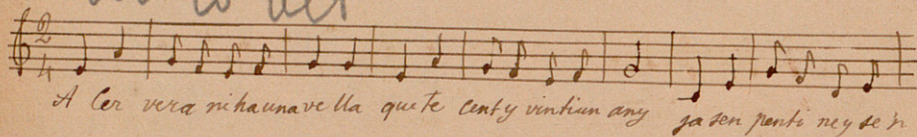

ja va que haposat l'amor en mi tot lo que vo li a'm da va

Allà al pla de sant Martí - una pica' n festejava
 que ha posat l'amor en mi - tot lo que volia'm dalt.
 Ihereu Coll de sant Martí - també la n'ha festejada
 les rahons com son rahons - la malícia may s'acaba.
 Un dia la vaig matar - el baigarne de l'escala.
 La Justícia ho han sabut - nit y dia may paraba
 me'n vaig anar a un bosquet - que no hi ha persona humana
 tan sols hi ha un rossinyol - que a la mitja nit ja canta.
 Si'm dirieu lo rossinyol - si'm dirieu que cantau ara,
 les tristesses del meu cor - nit y dia may s'acaben.
 Una carta us porto jo - de la trista de la mare,
 avisant vos que fugiu - que la justícia us buscava.

A Cervera ni ha una vella

un to alt

A Cervera ni ha una vella - que te cent y vintium any
ja sen pentine y sen mude - y se'n van a veure'l ball

Sempre vella, vella, vella } sempre vella esta roncant
tot ballant se n'enamora - d'un pulet estudiant.

- Estudiant si vols casarte - jo te'n fare' rich enguany,

te dare' cent moltons negres - moltmes d'altres tant de blancs,

te dare' cent vaques rojes - totes son de bon llaurant,

te dare' cinch centes lluires / pagades ab bon argant.

- Si aipó es veritat la vella - capítols vagen avant.

Lo vicari's cale d'ruirer - que estar boig, estudiant?

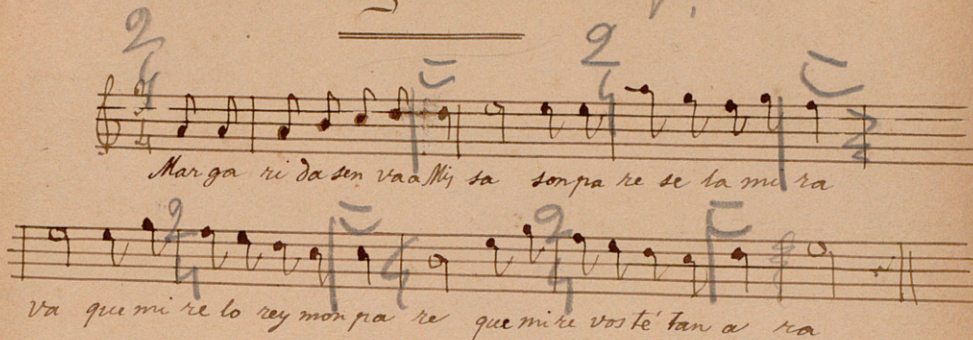
Voste' d'aipó no se'n cuide - capítols vagen avant.

Lo dissapte van fer bodes - lo dilluns los funerals.

Vaje al diable la vella - los adornos van quedant,

que ab lo dot de la vellota - ne trovo una de quinze anys.

Margarida

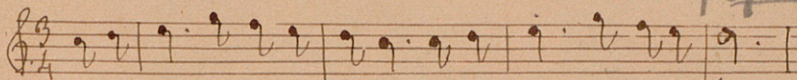
- Margarida sen va a Missa - son pare se la mirava
 - ¿que mire lo rey mon pare, - que mire Vosté tan ara?
 - Sabs que miro, Margarida, - que has de serne tu ma aymada.
 - No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana
 mairastra dels meus germans - de la meua mare esclava.
 De prompte mane als criats - que anessen a tancar-la
 y que pera passa' l temps - li n'obriessen balconada,
 que li dessen per menjar - sardina de la salada,
 y per beurer li daran - aigua de la mar salada.
 Margarida s'fa en balcoi - alegre y aconsolada,
 ja veu allí sos germans - que ab pilota d'or jugavan
 - ¿Ay germans per ser germans - si'm darcieu un got d'aigua?
 que la boca se m'asseque - y mon cor ja se m'abrasta.
 - No'n veuràs pas Margarida - no'n veuràs pas tu del aigua,
 haguesses cumplert, germana - lo que l rey te n'ordenava,
 aigis com ets l'aborrida - fores la mes estimada.
 - No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana
 mairastra dels meus germans, - de la meua mare esclava.
 Ara pera passa' l temps - li obren altra balconada,
 Margarida se'n fa allí - alegre y aconsolada,

a' ses germanes ne veu - que ab agulla d'or brodavan
 germanes per ser germanes - si'm donariu un got d'aigua
 que la boca se m'asseque - y mon cor ja se m'abrase. -
 - No'n veuras pas, Margarida - no'n veuras pas tu del aigua
 haguesses cumplert, germana - lo que 'l rey te n'ordenava,
 aipis com ets la aborrida - fores la mes estimada. -
 - No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana,
 mairastra dels meus germans - de la meua mare esclava. -
 Ara pera passa 'l temps - li obren altra balconada
 Margarida's fa en balco - alegre y aconsolada
 veu allí la seva mare - que en cadira d'or s'estava. -
 - ¡Ay mare, la meua mare, - si'm donariu un got d'aigua
 que la boca se m'asseque - y mon cor ja se m'abrase. -
 - Filla meua no puch jo - perquè'n fora castigada,
 haguesses cumplert, ma filla - lo que 'l rey te n'ordenava,
 aipis com ets la aborrida - fores la mes estimada. -
 - No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana
 mairastra dels meus germans - y de voz ma mare, esclava. -
 Ara pera passa 'l temps - li obren altra balconada.
 - Margarida sen fa en balco - alegre y aconsolada
 veu al turo del seu pare - per palacio's passejava. -
 - Ay pare, lo meu pare, - si'm daries un got d'aigua
 que la boca se m'asseque - y mon cor ja se m'abrase,
 que tot lo temps de la vida - seria la seua aymada? -
 Desguist mare als criats - que lin pujessen de l'aigua.
 Al puja al primer grato - Margarida ja finava.
 Al cuarto de Margarida - els angels hi passejavan,
 y a palacio al mal rey - els demonis li punpavari.

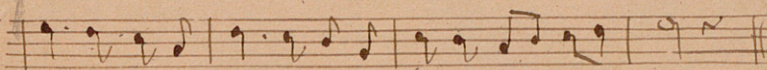
-56-

X Si t'en truquen a la porta *Y*

-65-

Si t'en pi qu'en a la porta no les de valles a obrir

pensa' ras que, Don Francisco y se ra lo tema rit

Si t'en pi qu'en a la porta - no les de valles a obrir

pensarás que es Don Francisco - y será lo teu marit.

Entre les onse y les dotze - a la porta lin truqui'

prompte mane a les criades - que li baixessen a obrir.

- Baixesschi voste', senyora, - no ha pas de servir per mi. -

- Qui podrà se aquest enredo - que a mi me quite l' dormir?

- Don Francisco so, senyora - lo que solia venir.

Ja ne pren la llumenera - per a baixarli'n a obrir.

Al obrirne de la porta - la llum se lin apagué.

- Malehida llumenera - y l'ayre que l'apagué. -

X No renegue la senyora - ja so practich de per si. -

Se'n agafen per los brassos - y a la sala se'n puji.

- Asséntesse, Don Francisco - que li desfaré ls botins. -

- No se cansa la senyora - vajesen voste' a fe l' llet

que cansat ja dech estarne - y men vull aná a dormir,

poschi els cuigins de seda - y l' cubrellit de sate.

A mitja nit arribaren - que paraula no li di.

- Que te voste', Don Francisco - no ho solie pas fe així?

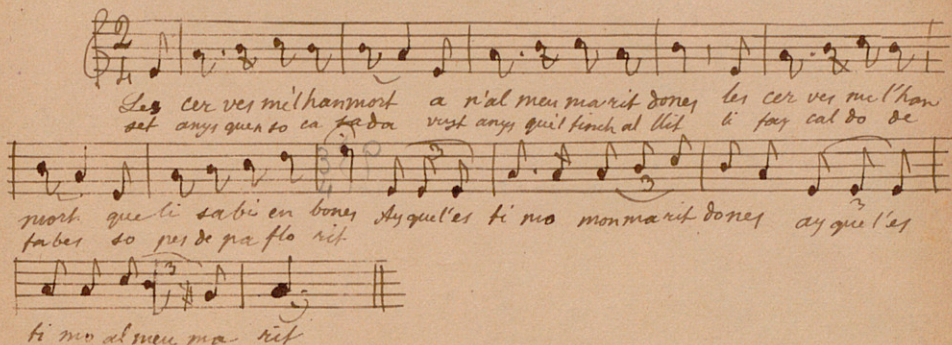
- Es que estava pensant ara - los fills que has tingut ~~est~~ mi

- Tots ne son de Don Francisco - del mes gran fins al mes picot

X sino un que ni ha a la guerra - que es del tonto del marit. -

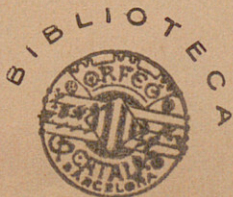
Calla tu, dona malvada - ja has dit prou pera morir.
Ja vindrà la matinada - que t'en fare un rich vestit
Niras a dir a les germanes - que t'el vinguen a cusir
niras a dir a Don Francisco - que t'el vingue a vestir
niras a dir a la mare - que te'n vingue a plorir. -
- Demà fer a la finestra - Fes paraules tinch per dir:
Casades, viudes, donselles - preneu exemple ab mi,
que ls amors de Don Francisco - a mi'm causen lo morir.

Les cerres me l'han mort

Les cerres me l'han mort - a n'al meu marit, doneq,
 les cerres me l'han mort - que li sabien bones
 Ay que l'estimo-mon marit doneq
 ay quel'estimo - al meu marit)

Set anys que so casada - vuyt anys que l'finch al lit
 li faig caldo de faibes - sopes de pra florit. Ay que &
 li agafe fantasia - voldri menjar cabrit,
 men vaig a Barcelona - a comprarlin un ardit
 entre anada y tornada hi estigui un any y mitj.
 Tornant de Barcelona - Trovi'l mort y cusit
 Vaig aná a regoneipit - si acas ere ben cusit
 un foradet li trovo - que se li calave 'l dit,
 li poso una lloseta - pesave un quinta y mitj'
 Diguentli un pare nostre - perquè may pugue sortir
 colgat de pedra y terra - al mitj del cementir.

La Pepa de Clara

Y.

Per di' ver firmes pe nes vull dicta una cansó vull
de ma nar lli cen cia a' Deu nostre Se nyor so curta de me moria lue
go men ho atur dit, tre ta d'una Jose pa y Ra monet de Vich.

Per divertir mes penes - vull dicta' una cansó
vull demanar llicencia - a' Deu nostre Senyor.
So curta de memoria - luego me n'he atur dit,
freta d'una Josepa - y Ramonet de Vich.

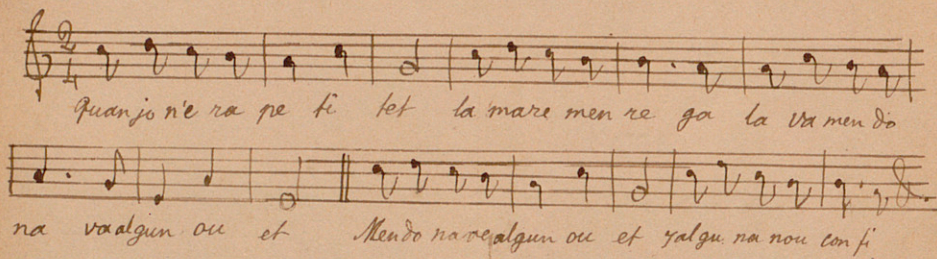
Adeussiau carreteres - les de Manresa y Vich,
al hostal que ell ni posa - hi va molt ben servit
que ni ha una criada - que n'es d'enamorar
per trist que'n segue l'home - ella lo fa alegrar.

Dilluns cap de semana - dia de mercadal
ja se'n fa a' la finestra - per veure l'caní ral;
ella mira y repara - de quina part ve l'vent
lo Ramonet ja baixa - conech els cascabells.

Ell ne mene grans matpos - ab flochs y devantals
ell ne mene grans matpos - per aquells camins rals.
Cosa del fadrinatje - tot se pot suportar,
ho fa pera alcanarla - la Pepa de Clara'.

Ramon porte rellotje - com si fos un gran senyor
 encara que ell ne porte - no deu res á ningú,
 aixó es una alegria - per tots los traguers
 que s' encontren hon vulguen - saben quina hora es.
 Ja li escriu una carta - de sobres del festeig
 y la done á n' al mosto per darla al Ramonet.
 Ramon llegeix la carta - se'n posa á sospirar
 morirà si no alcanza - la Pepa de Clara'.

La mare me'n regalava

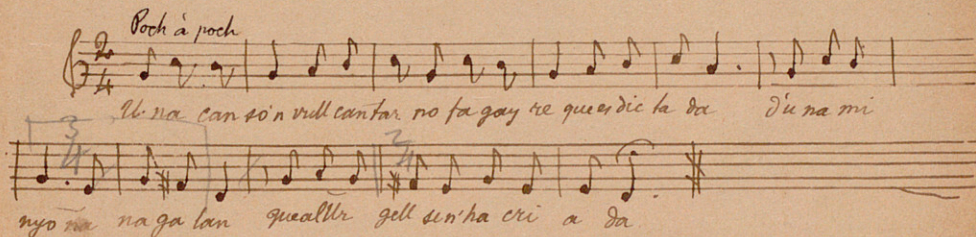

Quan jo n'era petitet - la mare men regalava
men donava algun ouet - y alguna nou confitada,
aïpis que me n'he fet grandet - me he dat a' la vida mala.
Vaig anà a' confessà - ab un frare que predicava
quan so a' mitja confessió - dieu mal del meu camarada
Ja me'n alço de sos peus - ab una ira molt mala.
Prompte l'vaig anà a' matar - al que l'hostia consagrava.
Ateneu aquest traïdor - que l'iglesia no li valga. -
Si l'iglesia no me'n val - què m valgue lo sant Rosari,
si l'sant rosari no'm val - què m valgue l'escarpulari,
si l'escarpulari no'm val - què m valguen les meues carnes,
Vaig saltarne una paret - que te nou canes d'alsada
encara ademes d'aipo - ni haviu cuatre d'aigua.
A les dotze de la nit - vaig veure a la meua mare
- Dieu que has mort un sacerdot - al que l'hostia consagrava?
- Mare no cregau aipo - que tot es mentida falsa,
ara vinch de pelejar - allà a' la natlla de fransa
buscare dotze fadrins - que tots son mortos de fama.
Mimons si voleu venir - farem vida regalada
no matorem a ningú - sins escorcollar botpaques,
botpaques de capellans - y d'hereus de bones cases. -
Allà al hostal del Bollo - tenian la retirada

lo traïdor del hostale' - quina se l'ha n'ha pentada,
 ha fet anà un mosso a Vich - diu que te l'adres a casa
 n'ha sortit trescents soldats - y altres tanta paisans ab armes,
 set hores va dura' l'foc - sense may rendir les armes.

- 60 -

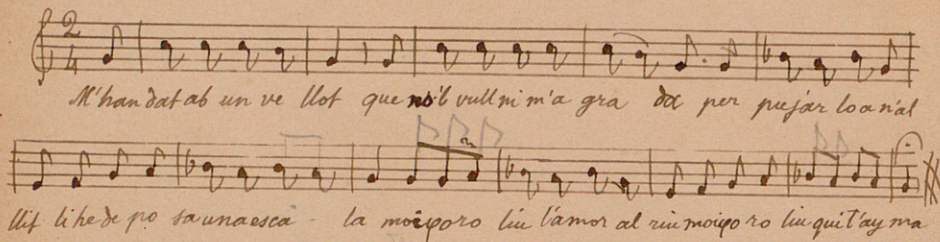
Una canço vull cantar

Una canço vull cantar - no fa gayre que es dictada
 de una minyona galan - que al Regell se n'ha criada.
 Fingue' set festejadors - ja pot ser ben festejada
 y ara no'n t'edino un - Manuel se examenava.
 Lo dia de l'Assenció - n'es festa molt senyalada
 que la'n treuen a ballar - ja a la primera dansa.
 Un coronel que ni ha allí - diu si es doncella o casada.
 Respon un carbonerot - avuy l'han apataulada,
 tres dies se l'ha mirat - sense may desampararla
 lo dilluns al dematí - com principi de semana,
 lo senyor batlle hi va anar - ja la'n trove que broda ve.
 - Madalena l' que't vull dir - que hauries de ser robada,
 Madalena sent aipo' - ella a plorar se'n potava,
 Madalena no ploren - ab lo rey seren casada
 Ab lo so dels violins - al palau seren portada.

Moiporoliu

8.

. M'han dat ab un vellot - que no 'l vull ni m'agrada,
per pujarlo a' n'al llet - li he de posar una escala.

Moiporoliu, l'amor al riu - moiporoliu, qui t'ayma. ♯

si 'l faig anar al foc - lo gat me l'esgarrapa,
si 'l faig anà al poble - lo gall me l'espiassa,
si 'l faig anà a la font - lo cant me'n trencava,
ja l'en faig anà al riu - a' rentar la bugada,
riu et baiga grosset - ja se l'enrossegava.

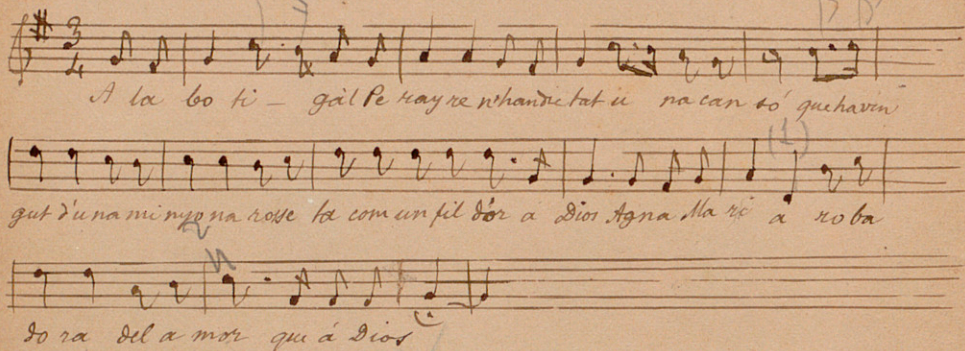
Men pujo dalt d'un serrat - per veurer com baigava,
per comptes de plorar - a' riurer men posava,
en comptes de dur dol - de gala men posava.

Mala està la enamorada.

March

Lo mati' de Sant Joan com es festa senyalada ja me'n
vaig a passejar per una costa to la na per una
costa to la na

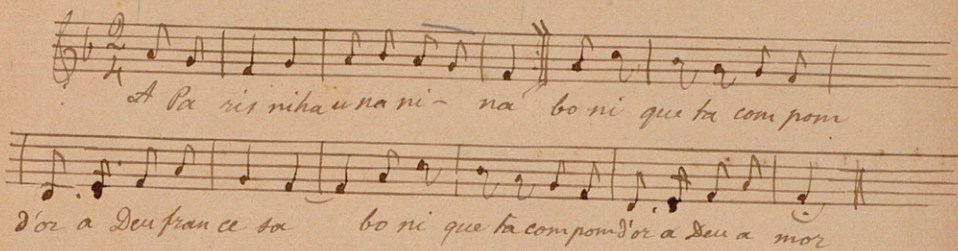
Lo mati' de Sant Joan - com es festa senyalada
ja men vaig a passejar - per una costa solana
cullint violes y flors - per la mia enamorada
mentres l'estava cullint - pensament men arribava
pensament me'n ha vingut - mala està l'enamorada.
Poso la sella al cavall - li dono l'espolcada
de tan que l cavall corria - pareipia que volava
~~men agenollo als seus peus~~ passantli parts de rosari
quan arribo a mitj carrer - ja'n veig bandera parada
ja me'n pujo escala amunt - pareipia que volava
men agenollo als seus peus - passantli parts de rosari
- Hòme d'aquí fals traïdor - fals traïdor de la mia ànima
ja que m'he condemnat jo - no ten condemnes tu ara,
per les misses que he perdut - que d'aigó tu n'ets la causa.

Agnà Maria

A la botiga 'l Peraire - n'han dictat una cansó
que ha vingut d'una mimyona - roseta com un fil d'or
Adios Agna Maria - robadora del amor - que adios
Sa mare la pentinava - ab una pinteta d'or,
sa germana 'ls hi triava - los cabells de dos en dos
sa padrina 'ls hi lligava - ab un floch de nou colors
son germa' se la mirava - ab un ull tan amorós,
son pare se la va vendre - a la fra del honor
ne demane trenta llüres - y lin donen trenta dor
lo padri que l'ha comprada - ha comprat un ram de flors
Ja'n senten toca d'Alfons - a' Alfons sen van los dor
quan prenen aigua beneyta les piques sen tornen flors
Capella que'n diu la Mista - ja n'ha perdut la Mista
Al dix Dominus vobiscum - ja me la tinguesca fo,
l'escola que li ajudava - per mi fa, per voste no.

A Paris ni ha una nina

V.

A Paris ni ha una nina - boniqueta com pom d'or

A deu franceta } a deu amor &

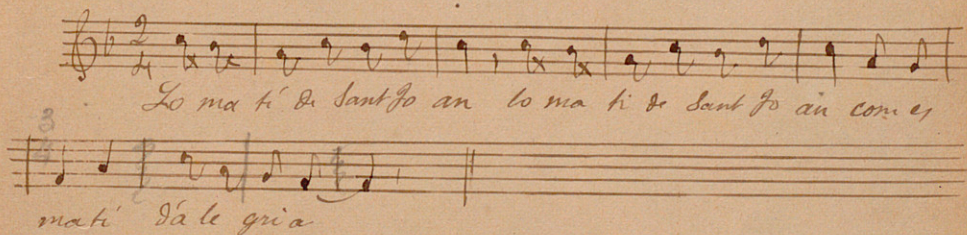
sa mare la pentinava - ab una pinteta d'or

sa germana & (com l'anterior.) *dous complicitats*

Lo mati de Sant Joan

V.

(1)

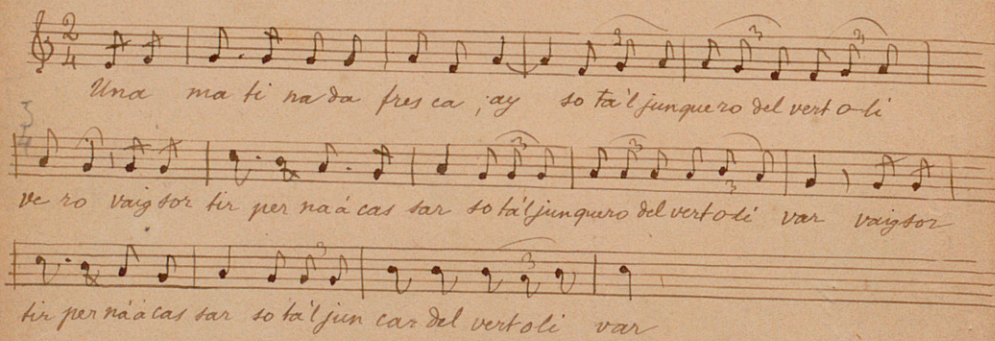

Lo mati de Sant Joan - com es mati d'alegria
jo men baigo carri' avall - carri' de la meua amiga
ja la veig dalt d'un balco - que la fresqueta 'n prenha
ja li dich si puch pujar - ella'm diu que prou podia
ja me'n pujo escala amunt - com si fos a' casa mia
ja lin dono l' Deu vos guard - ella me'n torna l' bon dia,

(1) En el recull del mateix autor de l'any 1904 figura també aquesta tornada però els quatre versos com-
parats repetits, forma que sembla més escarment.

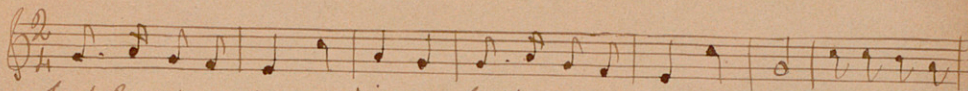
ella s'assente en un banch - a mi'm dons una cadira
 ella s menje un parell d'ous - a mi'm done una gallina
 ella se'n treu un bon vi - a mi'm done retacia
 y despres d'haver esmortat - pera fer festa cunplida
 ens n'anem a passejar - com parella presumida
 passejant y passejant - ens veuen gent de la vila
 y dicen: ja's deu haver casat - la parella mes pulida
 que ell es un morro galan - y ella una hermosa padrina.

- 66 -
 Variants del = Bon cassador.

Una matinalada fresca - ay - sota'l junquero, del vert olivero &
 vaig sortir per na'a cassar - sota'l junquero del vert olivar &
 vaig sortir per na'a cassar - sota'l jun car del vert olivar &
 No trovo perdici ni guatlle - pera poderli tirar &

Sant Joseph n'està en cadira.

Sant Jo seph s'es ta en ca di ra la Verge s'es ta en bal co' porteune un plat

d'a ve llanes pera ferne co la cio que ay! ay! ay! Digja sa nit de Na

dal que ay! ay! ay!

Sant Joseph s'està en cadira - la Verge s'està en balcoi,
porteune un plat d'avellanes - pera ferne colació

que ay! ay! ay! } Digja sa nit de Nadal } que ay, ay, ay!

les figuetes ja son seques - trepules del secador,

un raïm tench a la vinya - no se sien madur o' no,

Anem, niretes, anem, - allà ahon tenim d'anar,

Nostre senyor ns hi espera - a la voreta del mar,

te'ls penets a l'aigua fresca - y les mans sobre l'altar

ab la casulla vestida - la Mista n vol celebrar,

no trove ni home ni dona - per poderlahi ajudar

sino Santa Madalena - que ja plora a' mes plorar.

Les piques de Cerdanya

Les piques de Cerdanya do ne bo feste jals son blanques y her
 moses no ho fa lo tre ba llar ta ra ra la la ra no ho fa lo tre va
 llar ta ra ra la la.

Les piques de Cerdanya - done bo festijals, (festejar)
 son blanques y hermoses - no ho fa lo treballar.

Un dia que la una - perduda's va trovar.
 sa mare la buscava - no la sabí trovar.

Ara l'ha trovadeta - que ab lo galan s'esta',
 Marieta, passa a casa - Marieta a treballar.

Que mi ha tres que t'esperen - que ab tu's volen casar,
 l'un es Rossell d'Andorra - l'altre l'heren Sarda',
 l'altre l'heren de Motes - que a n'ell ten volen dar.

Arriba mit de bodes - al llit se'n van anar.

Li'n prete colsadeta - Marieta feste enlla',
 a l'altra colsadeta - lo llit li'n fa botar.

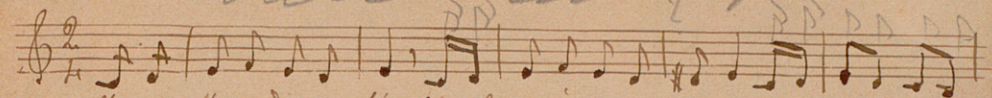
Ja's pren la costellota - y l'gipró a l'altra ma
 sen va a ca dels seus pares - tot los ho va contar.

Diners ne tinc en bossa - be tils hauré de dar
 malay n'es la riquesa - y lo que si'esta'.

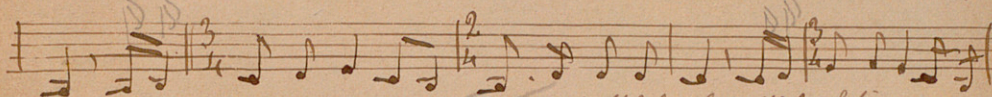
Jo ne volia un jove - que m fes saltá y brincar
 ara m'handat un jayo - que m fa trabanegar.

La Magdalena

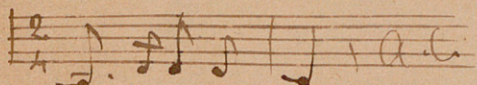
micien la solfa

Marta's lleve dema ti cap al sermo sen a nava tot a nant sen al ser

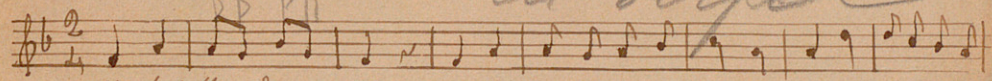
mo' passe a casa sa germana dalt del cel dalt del cel tingun ro -

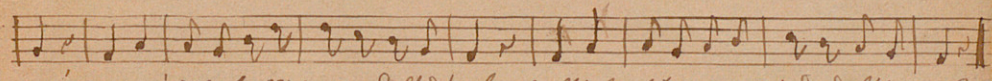
sa dalt del cel - 40 -

Altra tonada.

micien la solfa

Marta's lleve dema ti cap al sermo sen a nava tot a nant sen al ser

mo' passe a casa sa germana dalt del cel dalt del cel tingun pu ja da dalt del cel

Marta's lleve dema ti - cap al sermo' sen anava

tot anant sen al sermo' - passe a casa sa germana

dalt del cel dalt del cel tingun posada dalt del cel

- Ma germana Magdalena - has estat al sermo' encara?

- Ay, no, ma germana Marta, - que ental cosa no pensava.

- Vesti, vesti, Magdalena - quedarai enamorada

que'n predica un jovenet - bon Jesus s'enomenava.

Magdalena's pose'l manto - cap al sermo' sen anava

al primer mot del sermo' - Magdalena ja plorava,

1ª versió, ne 40. anant ne
 " " " " pujada

8-V-26
1ª impm

y al segon mot del sermó - les prendes d'or ne llansava
 en acabat lo sermó - bon Jesus sen va ana a casa
 Magdalena li seguia - als carrers de passa en passa.
 Bon Jesus sen pose a dinar - Magdalena detall taula
 les molletes de Jesus - Magdalena les plegave
 lo bon Jesus prou ho veu - sino que ho dissimulave
 ja se li agenoble als pens - y perdo li demanave.
 Ten hauras d'anar set anys - al desert de la montanya
 en acabat los set anys - Magdalena sen va a casa
 en sent al mitj del camí - trove una fonteta d'aigua
 - Ay mans, qui us ha vist y us veu - que estau ben desfigurades!
 Ja sent una veu del cel - Magdalena que has dit ara?
 Ten has de tornar set anys - al desert de la montanya
 sense menjar pa ni vi - sino sols herbetes y aigua
 fan catorse set y set - Magdalena ja finava
 Sant Joseph fa l'ataut - y Sant Pere lo clavave
 los àngels li giren l'hum - la Verge l'immortalave.

5-71-26
 10/10/10